

Riksdagen
Stenografiska uppteckningar
vid EU-nämndens sammanträden
2012/13:39

Stenografiska
uppteckningar
2012/13:39

Fredagen den 31 maj

1 § Rättsliga och inrikes frågor

Justitieminister Beatrice Ask

**Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för
rättsliga och inrikes frågor den 7–8 mars 2013**

**Information och samråd inför möte i Europeiska union-
ens råd för rättsliga och inrikes frågor den 6–7 juni 2013**

Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar statsrådet Beatrice Ask med medarbetare välkomna till dagens sammanträde och förklarar detsamma öppnat.

Finns det några A-punkter på det här området? Det finns det. Finns det några synpunkter på dem? Det gör det inte. Därmed lämnar vi dem och övergår till återrapporten.

Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag vill först säga att vi inte har fått någon slutlig dagordning för rådsmötet ännu. Coreper ska behandla några punkter nästa vecka, och vi kommer att informera er om det sker några förändringar i samband med det mötet.

Jag deltog i rådsmötet den 7–8 mars, men eftersom vi har en lång dagordning i dag hänvisar jag till det skriftliga material som EU-nämnden har fått ta del av.

Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi lägger återrapporten till handlingarna och övergår till punkterna 3–8 på den preliminära dagordningen. Vi börjar med punkt 3.

Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det handlar om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för enskilda personer med avse-

ende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

För knappt ett och ett halvt år sedan presenterade kommissionen sitt förslag till allmän dataskyddsförordning. Under våren har förhandlingarna drivits på i ett högt tempo. Den första behandlingen är avslutad, och man har gjort en andra och tredje genomgång av de fyra första kapitlen.

Vid rådsmötet vill ordförandeskapet få stöd för vissa ändringar i kommissionens förslag när det gäller några nyckelfrågor. Flera av de justeringar som föreslås ligger väl i linje med hur vi anser att regleringen bör utformas, och jag ska nämna de viktigaste. Vår första prioritering i förhandlingarna har hela tiden varit att se till att regleringen inte kommer i konflikt med våra grundlagar. Det känner ni igen. När det gäller offentlighetsprincipen har Sverige därför tillsammans med andra medlemsstater föreslagit en artikel om tillgång till allmänna handlingar.

Det är glädjande att ordförandeskapet nu har lagt fram ett förslag om en särskild artikel som ligger i linje med det svenska förslaget. Artikelns tydliggör att vi kommer att kunna fortsätta att tillämpa vår grundlagsreglering om offentlighetsprincipen.

Ordförandeskapet föreslår vidare en skrivning när det gäller möjligheterna för medlemsstaterna att reglera tryck- och yttrandefriheten. Det ger ett tydligare stöd för att bevara vår nationella reglering på tryckfrihetsområdet än vad vi har i dag. Det är naturligtvis också bra.

En annan viktig fråga är om regleringen ger tillräckligt utrymme för att nationellt reglera framför allt personuppgiftsbehandlingen inom den offentliga sektorn. Ordförandeskapet föreslår att förordningen ska ge ett uttryckligt stöd för medlemsstaterna att specificera regleringen i nationell rätt. Även detta är vi nöjda med.

I rådet har arbetet med att införa en mer riskbaserad reglering fortsatt. Det innebär att man ställer strängare krav på dem som sysslar med riskfylld personuppgiftsbehandling och att man har förenklade regler när integritetsriskerna är små. Det är riktigt att man har en sådan utgångspunkt i EU-regleringen. En sådan kan uppfylla syftet bakom den missbruksmodell vi har i vår lagstiftning i dag.

Ordförandeskapet har vidare föreslagit en utvidgning av det så kallade hushållsundantaget. I praktiken betyder det att

enskildas vardagliga behandling av personuppgifter – mobiltelefon, Facebook och liknande – normalt sett inte kommer att påverkas av förordningens bestämmelser. Det ligger helt i linje med vårt övergripande intresse att yttrande- och informationsfriheten ska begränsas så lite som möjligt av förordningen.

För att sammanfatta: Förhandlingarna i många av de frågor som varit viktiga för oss går i helt rätt riktning. När det gäller övriga ändringsförslag som ordförandeskapet vill ha stöd för hänvisar jag till det skriftliga underlaget.

Anf. 5 KERSTIN HAGLÖ (S):

Tack för föredragningen! Vi har ingen annan ståndpunkt än regeringen i denna fråga, men vi har tre frågor. Vilka länder delar vår ståndpunkt att det ska ske en reglering i form av ett direktiv och inte en förordning? Ser ministern någon möjlighet att få fler medlemsstater att dela vår uppfattning? Vad gör regeringen för att få stöd för vår uppfattning?

Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

De medlemsstater som vill ha ett direktiv är förutom vi Ungern, Slovenien, Storbritannien, Belgien, Tjeckien, Danmark och Estland. De andra har en annan ståndpunkt.

När det gäller möjligheten att få med fler vågar jag påstå att vi har drivit och diskuterat denna fråga ganska intensivt. Man kanske inte får säga det här, men det är nog kört att försöka övertyga fler. Vi har drivit, diskuterat och debatterat detta rätt ingående, och min bedömning är att det blir svårt. Vi har inriktat vårt arbete på att få ordning på det vi tycker är innehållsmässigt bekymmersamt. Där tycker jag att vi har haft viss framgång.

Anf. 7 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går över till punkt 4, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om bekämpning genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägerier som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Det är en beslutspunkt.

Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Direktivförslaget syftar till att förebygga och bekämpa bedrägerier och annan bedrägerirelaterad brottslighet som

riktar sig mot de finansiella intressena, detta genom att fastställa bland annat regler om brottsrekvisit, påföljdsnivåer och preskription.

En stötesten i förhandlingarna har varit kommissionens val av artikel 325.4 om skydd av EU:s finansiella intressen som rättslig grund för ett straffrättsligt instrument. Därför är det särskilt välkommet att den rättsliga grunden nu har ändrats till att vara artikel 83.2 om tillnärmning av straffrätt, vilket vi tycker är den riktiga grunden.

När det gäller påföljds- och preskriptionsbestämmelserna har utvecklingen gått i rätt riktning. Sverige har, i likhet med de flesta andra medlemsstater, verkat för att bestämmelserna ska få ett mindre detaljerat innehåll. Vi har i stor utsträckning fått gehör för de synpunkterna, och de problematiska inslag som vi tyckte oss identifiera är borta ur förslaget. Det gäller till exempel reglering av minimistraff och preskriptionsbrytande åtgärder.

Även när det gäller de här bestämmelserna ser det ut att finnas förutsättningar för att få en reglering som Sverige kan acceptera. Mot den bakgrunden kommer Sverige att kunna acceptera förslaget vid behandlingen i juni som syftar till en överenskommelse om den allmänna inriktningen.

Anf. 9 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i denna fråga.

Vi går till punkt 5, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av ett europeiskt föreläggande om bevarande av bankkontotillgångar för att underlätta gränsöverskridande skuldindrivning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur. Det är en riktlinjedebatt.

Anf. 10 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det är två år sedan kommissionen lade fram ett förslag till en förordning om kvarstad på bankmedel. Det syftar till att göra det lättare för fordringsägare att driva in skulder över gränserna i privaträttsliga tvister. Förslaget innebär att man inrättar ett europeiskt förfarande för kvarstad som gäller parallellt med medlemsstaternas nationella lagstiftning. Det innehåller regler om verkställighet av beslut som har meddelats enligt förordningen, och förslaget har lanserats som ett viktigt element i hanteringen av den ekonomiska krisen.

Sedan förslaget lades fram har det behandlats på tjänstemannanivå i rådet. På RIF-rådet i december förra året antog vi allmänna riktlinjer för förhandlingarna. I de riktlinjerna slogs bland annat fast att det politiska målet är att skapa ett europeiskt förfarande för kvarstad på bankmedel och att förordningen ska tillämpas på gränsöverskridande förfaranden. Det ska finnas en god balans mellan parternas olika intressen, bland annat genom en skadeståndsskyldighet för fordringsägaren och ett krav på att fordringsägare ska kunna ställa säkerhet.

Nu har ordförandeskapet lagt fram ett förslag med mer preciserade riktlinjer. Det rör balansen mellan parternas intressen. Dessa ska behandlas vid en riktlinjedebatt och bli godkända på RIF-rådet.

Sverige kan ställa sig bakom det förslag som ordförandeskapet har lagt fram.

Anf. 11 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går över till punkt 6, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1346/2000 om insolvensförfaranden.

Anf. 12 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Fru ordförande! Kommissionen lade i december förra året fram ett förslag med ändringar i insolvensförordningen. Syftet är att komma till rätta med identifierade brister i insolvensförordningen men också modernisera den. Förbättringarna ska stärka den inre marknaden och öka möjligheterna för företag och privatpersoner med tillfälliga ekonomiska svårigheter att få en andra chans.

Inför rådsmötet föreslår ordförandeskapet riktlinjer för de fortsatta förhandlingarna och vill ha ministrarnas stöd för dem. De föreslagna riktlinjerna är väldigt allmänt hållna. Rådet uppmanas att bekräfta sitt åtagande att fortsätta arbeta för en lämplig utvidgning av förordningens tillämpningsområde.

Rådet uppmanas också att bekräfta att behörighet att inleda insolvensförfaranden även i fortsättningen ska tillkomma myndigheterna i den medlemsstat där gäldenärens huvudsakliga intressen finns. Dessutom uppmanas rådet att

principiellt godkänna att medlemsstaterna ska inrätta nationella insolvensregister och att de registren ska kopplas samman och göras tillgängliga via den europeiska e-juridikportalen. Därtill uppmanar man rådet att utveckla bestämmelser i förordningen som syftar till att förbättra samordningen av insolvensförfaranden när det gäller företag i en koncern.

De föreslagna riktlinjerna är enligt Sveriges mening bra och väl avvägda. Vi kan därför ställa oss bakom dem.

Anf. 13 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går till punkt 7, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om främjande av medborgares och företags fria rörlighet genom förenkling av godtagandet av vissa officiella handlingar i Europeiska unionen och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012.

Anf. 14 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet.

Anf. 15 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för den informationen. Vi går till punkt 8, Övriga frågor.

Anf. 16 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Där tänkte jag göra likadant. Det handlar om information från ordförandeskapet om aktuell lagstiftning. Vi vet inte så mycket om vad de kommer att ta upp. Jag avser att lyssna på vad de säger.

Anf. 17 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för det och går vidare till punkt 11, Narkotika. Den första delen gäller Europeisk narkotikarapport 2013. Det är en informationspunkt.

Anf. 18 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Vid rådsmötet kommer vi att behandla två frågor när det gäller arbetet mot narkotika. Den ena rör en rapport om narkotikasituationen i Europa 2013 och den andra EU:s handlingsplan mot narkotika. Jag ska lyssna till den redogörelse vi får om narkotikasituationen och återrapportera till riksdagen.

gen. Medlemsstaterna förväntas inte ha någon ståndpunkt i den frågan.

2012/13:39
31 maj

När det gäller handlingsplanen mot narkotika kommer jag att ge mitt stöd till den föreslagna planen. Narkotikafrågan är global till sin natur, och det är viktigt för Sverige att vi har en gemensam strategi och ett gemensamt nätverk inom EU när det gäller bekämpningen av narkotika.

I handlingsplanen anges vilka insatser som ska göras för att minska både utbud och efterfrågan. Det stora mervärdet för Sveriges del är väl att samarbetet och samordningen mellan medlemsländerna får möjlighet att utvecklas, framför allt på kontrollsidan. Samarbetet mellan länderna kommer också att kunna stärkas genom att man utbyter information, bland annat om utvecklingen på den illegala drogmarknaden. Exempelvis kommer man att bättre än tidigare kunna ge viss vidareutbildning till poliser och tulltjänstemän. Det är naturligtvis bra.

Socialdepartementet har huvudansvaret för narkotikafrågorna. Även om jag följer utvecklingen väldigt noggrant på det här området, i synnerhet när det gäller de brottsbekämpande aspekterna, ligger delar av frågorna på ett annat departement.

Vi har i Sverige en lång tradition av en restriktiv narkotikapolitik som har visat sig framgångsrik med internationella mått mätt. Det är vår bestämda uppfattning i regeringen att den politiken ska fortsätta. Dock kan man notera att vår typ av statistik på det här området är annorlunda än den man har i andra länder. Det gör att Sverige till viss del inte finns med i det statistiska underlaget. Det är ett arbete i gång för att förbättra det så att vi får mer jämförbarhet, för där brister det något. Jag tror att det är viktigt att kunna jämföra och också utvärdera politiken på ett bra sätt.

Sammantaget tycker jag att det är ett bra underlag och att det är viktigt att vi får en diskussion om narkotikafrågorna i rådet.

Anf. 19 JOHAN LINANDER (C):

Fru ordförande! Jag har inte läst rapporten från pärm till pärm, det ska jag medge. Men det jag läser tycker jag har ganska stort fokus på kontroll vid gränser och så vidare. Vi ser en utveckling där alltmer tillverkas och odlas inom EU. Finns det också med i strategin? Det är minst lika viktigt att

se till att sakerna inte framställs inom EU som att de inte kommer in i EU.

Anf. 20 GUNNAR ANDRÉN (FP):

Ordförande! Det står tydligt att beslutet fattas med kvalificerad majoritet. Då måste man fråga sig: Hur många länder omfattar beslutsunderlaget i praktiken? Man kan ju ställa sig utanför detta. Det finns ett land som heter Holland till exempel.

Anf. 21 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Först och främst kan jag säga att handlingsplanen och annat omfattar väldigt mycket text. Texterna brukar vara så utformade att i princip alla kan stödja dem. Jag räknar inte med att någon kommer att ställa sig vid sidan av, även om det är alldeles korrekt att det finns en annan inriktning av politiken i vissa medlemsstater. Det är också en styrka, för det innebär att man kan dra åt samma håll i många av de angelägna frågorna. Det är väl där som mervärdet i Europasamarbetet ligger på det här området.

Vad gäller kontrollsidan tänkte jag att Bo Pettersson kanske kan förklara lite mer för Johan Linander vad som ingår.

Anf. 22 Departementssekreterare BO PETTERSSON:
Är det inhemsk odling av cannabis du tänker på?

Anf. 23 JOHAN LINANDER (C):

Själva tillverkningen av en hel del droger sker numera inom EU, men här finns också en viss odling av till exempel cannabis.

Anf. 24 Departementssekreterare BO PETTERSSON:

Det finns täckt i handlingsplanen. Det är till och med så långt gånget att det är utbildning i just sådana frågor, att lära poliser och andra som är berörda att komma åt den tillverkningen, för det är ganska besvärligt. Det är täckt av planen.

Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN:

Nu blev det så att vi behandlade både punkt a och punkt b, handlingsplanen mot narkotika.

Den första punkten, Europeisk narkotikarapport, är en informationspunkt. Vi tackar för den informationen.

Den andra punkten är en beslutspunkt, och jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Då går vi över till punkt 12, Europeiska unionens anslutning till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

2012/13:39

31 maj

Anf. 26 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Fru ordförande! Det här är en viktig fråga, men ordförandeskapet förväntas framför allt informera om läget i förhandlingarna mellan EU och Europarådet när det gäller anslutningen till konventionen. Eftersom det är en informationspunkt hänvisar jag till det skriftliga materialet.

Anf. 27 LARS OHLY (V):

Vad är problemet?

Anf. 28 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det är tre större frågor som har varit ganska svåra att hantera. Den första frågan handlar om vilket inflytande EU bör få i Europarådets ministerkommitté. I det ursprungliga avtalet fanns det röstningsregler som begränsade EU:s och medlemsstaternas rösträtt när kommittén fattar beslut som rör verkställigheten av Europadomstolens domar i mål mot EU. Syftet med den begränsningen var att EU och medlemsstaterna inte utan vidare skulle kunna blockera verkställighetsbeslut. I det nya utkastet har man gjort en del ändringar för att ge EU och medlemsstaterna inflytande som är mer likställt övriga konventionspartner.

Den andra frågan som diskuterats är den så kallade medsvarandemekanismen. Det är en mekanism som ska göra det möjligt för EU och medlemsstaterna att träda in som medsvarande i vissa mål inför Europadomstolen, detta för att EU ska kunna bli part i vissa fall när ett klagomål enbart riktas mot en medlemsstat. EU bör alltså kunna bli part i vissa ärenden mot en medlemsstat, och då måste EU kunna hållas ansvarigt för eventuella konventionskränkningar när det har sin grund i unionsrätten.

På samma sätt bör medlemsstaterna kunna hållas ansvariga för brister i primärrätten, det vill säga de skikt inom unionsrätten som medlemsstaterna helt förfogar över själva. Diskussionen har då handlat om hur den mekanismen exakt ska formuleras i avtalet och hur omfattande den ska vara.

Den tredje stora frågan har gällt omfattningen, anslutningen och EU-domstolens roll. Det har framför allt handlat om betydelsen av att Europadomstolen genom EU:s anslutning inte ska ges befogenhet att uttala sig i frågor som EU-domstolen inte har behörighet att uttala sig om, till exempel själva fördragen och beslut som fattas på mellanstatlig nivå i stället för på unionsnivå.

Det är ganska stora principiella frågor. Man kan tycka att Europakonventionen och EU egentligen ligger väldigt nära varandra i många värderingsfrågor och frågor som man avser att lösa med dessa samarbeten. Så kan det vara, men rent juridisk-tekniskt är det ganska knöligt. Det handlar också om balansen när det gäller konventionsländerna visavi EU. Det är det som tar tid, som är besvärligt och som man harvar bit för bit.

Anf. 29 LARS OHLY (V):

Jag antar att regeringens inriktning är ganska självklar. Det här är frågor som ska lösas, och det är bra om EU ansluter sig till Europarådets konvention om mänskliga rättigheter.

Det finns ett problem om man ser EU som en avtalsslutande part, nämligen att EU-länderna, som ju också är medlemmar i Europarådet, därigenom skulle få någon sorts dubbel rösträtt. Det får man se upp med, därför att andra medlemmar i Europarådet då har anledning att vara lite vaksamma mot att just länder som är medlemmar i både EU och Europarådet får ett större inflytande. Det bör man nog försöka förhindra, därför att det skulle kunna leda till nya spänningar inom Europarådet som jag tror skulle vara svårhanterliga.

I övrigt förstår jag att det finns en del juridiska problem som ska lösas som gör att man inte kan fatta beslut snart, men jag hoppas att Sverige driver på för att det ska kunna lösas så fort som möjligt.

Anf. 30 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Lars Ohly formulerar bättre än jag vad som är problemet. Det är precis den frågeställningen, att man så att säga inte kan ha dubbel rösträtt, som krånglar till det rent tekniskt. Det är det som gör att det tar lång tid att ta sig fram i frågorna.

Jag menar att det måste lösas. Vi är varma anhängare av att EU ska ansluta sig till den konventionen, men samtidigt måste det vara principiellt korrekt att man inte vare sig tar ifrån medlemsstaterna den nationella rätten eller ger dem dubbel rösträtt. Det gör det lite extra svårt. Det är olika storheter som ska knytas ihop. Det är precis det som är problemet. Men sakta men säkert tar vi oss framåt.

Anf. 31 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och går över till punkt 13, Övriga frågor. Där har vi två informationspunkter, e-Juridik samt Föredragning av Litauen om det tillträdande ordförandeskapets program.

Anf. 32 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag ber att få hänvisa till det skriftliga materialet. Det är inte mycket att säga om detta.

Anf. 33 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för den informationen.

Vi går till punkt 15, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens organ för samarbete och fortbildning inom brottsbekämpning (Europol) om upphävande av beslut 2009/371/RIF och 2005/681/RIF. Det är en riktlinjedebatt.

Anf. 34 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Fru ordförande! Vi ska ha en första riktlinjedebatt om kommissionens förslag till en ny Europolförordning. Det är första gången som förslaget tas upp i nämnden.

Europol regleras i dag av ett rådsbeslut. Efter Lissabonfördragets ikraftträdande ska också EU:s myndigheter under före detta tredje pelaren inrättas genom EU-förordningar. Kommissionen har därför ambitionen att omarbeta alla rådsbeslut, och nu har turen kommit till Europol.

Man ändrar inga fundamentala saker i Europols funktion, men man tar tillfället i akt för att föreslå en del justeringar. Den största förändringen i förslaget är att man föreslår att Europol ska slås ihop med den europeiska polisakademin Cepol, eller rättare sagt att Cepol ska läggas över i Europol, som jag tolkar det.

Man föreslår att Europol utöver sin nuvarande verksamhet ska få ansvar för en ganska bred utbildningsverksamhet.

Därmed kommer Cepol att upphöra. Det är troligt att detta blir den stora diskussionsfrågan på rådet eftersom en stor grupp medlemsstater redan har sagt att de inte alls stöder förslaget.

Min allmänna uppfattning är att Europol fungerar ganska bra och att det sker en utveckling som går åt rätt håll. Om vi går några år tillbaka hade vi problem därför att Europol var tungt, byråkratiskt och inte riktigt effektivt organiserat. Det var för lite verkstad. Numera tycks de flesta uppfatta att man får mycket hjälp av Europol, att det fungerar någorlunda effektivt och har fokus på huvuduppgiften.

Jag tycker att Europol också i framtiden ska fokusera på att ge stöd till våra myndigheters operativa brottsbekämpning. Därför är jag positiv till de justeringar i förslaget som går i den riktningen, till exempel att man förstärker informationsutbytet mellan Europol och medlemsstaterna genom bättre uppföljning och kontrollsystem och att Europol kan hjälpa till i utredningar och en del annat. Men Europol ska förbli en stödresurs.

Vi vill inte se en utveckling där Europol tar över verksamhet eller beslutsbefogenheter från de nationella myndigheterna. Jag kan säga att det finns en del sådana tendenser i diskussionen och en ambition från en del att Europol ska vara en självständig aktör i brottsbekämpningen. Det är vi mycket tveksamma till, och det kommer vi att fortsätta att vara tydliga med. Vi vill att det ska vara en stödfunktion och på det sättet hjälpa till.

Av samma skäl är jag tveksam till vissa delar av förslaget om hur information ska hanteras och delas med andra EU-myndigheter – vem som ska ansvara för dataskydd med mera. I dessa delar kommer det att krävas mer analys från vår sida för att slutligt ta ställning och också ett arbete i de förhandlingar och diskussioner som ska ske.

Enligt de uppgifter vi nu har kommer riktlinjedebatten att handla framför allt om huruvida Cepol ska implementeras i Europol, om de ska slås samman. Jag är mycket tveksam till det förslaget av ett skäl, och det är att det finns risk för att Europols kärnverksamhet blir sämre om de även får ett stort utbildningsuppdrag.

Det finns positiva saker med att minska antalet myndigheter och samordna administrativa funktioner. Men jag vill

nog försäkra mig om att den lösning som man i så fall väljer inte blir till men för Europolns verksamhet.

2012/13:39

31 maj

Många medlemsstater är emot det hela, men det är ganska olika argument till att man är emot kommissionens förslag. Det finns de som gärna vill se en utveckling mot att vi ska ha en europeisk polisakademi som står för all polisutbildning. Det finns allihanda sådana uppfattningar som vi inte delar. Därför är det inte självklart att ställa sig i gruppen och bara säga nej. I detta läge tror jag att det är viktigt att peka på vad vi vill med Europol så att vi får en bra förordning för Europol och vad som är inriktningen där och att vi faktiskt problematiserar kring det andra.

Den utbildningsverksamhet som Cepol bedriver har betydelse. Det är en myndighet som har förbättrat sin verksamhet under senare år, och de har viss specialutbildning och fortbildning för bland annat poliser och tulltjänstemän som är mycket uppskattad. Det är viktigt att man inte slänger ut barnet med badvattnet.

Min inställning till detta kommer därför att vara att vi är för stora delar av det som rör förändringarna av Europol. Men vi vill problematisera denna del av förslaget för att se och lite grann känna på vilket sätt man rent praktiskt kan agera. Vi ska inte ställa oss upp och bara hålla med dem som säger att detta är helt fel. Vi tycker nämligen att det är rimligt att EU använder resurser effektivt och inte i onödan har särskilda myndigheter och byråkrati.

Det är alltså en ganska komplicerad materia. Huvudinriktningen är att Europol ska förbli vid kärnuppgifterna och vara en effektiv stödmyndighet till nationella myndigheter när det gäller brottsbekämpningen. Viss utbildningsverksamhet behövs, men det får inte på något sätt byggas in eller utvecklas så att den blir så att säga övertyngd.

Anf. 35 KERSTIN HAGLÖ (S):

Jag vill framhålla att det är ett mycket bra och klokt resonemang i den svenska ståndpunkten. Det är viktigt att man lägger fokus på det arbete som Europol ska göra som en brottsbekämpande myndighet i operativa frågor. Det finns ett mycket bra förslag att diskutera om att utveckla Europol vad gäller kontroll och uppföljning. Det finns alltså mycket att göra.

Vi är inte heller så speciellt glada över sammanslagningen.

När jag läser i papperen ser jag att det kanske finns en möjlighet att ta ut den del som gäller sammanslagningen och i ett första steg i förhandlingen titta på Europol. Kommer justitieministern att driva frågan att försöka ta detta i två steg?

Anf. 36 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Fru ordförande! Man får söka lite olika lösningar och föra ett resonemang. Min inriktning är att försöka vara konstruktiv för att se de frågeställningar som kommissionen försöker lösa. Det hör till saken att Cepol behöver flytta från lokalerna i London där de har sin verksamhet. Det är dock inget skäl för att snabba på och göra fel saker.

Sedan finns det som vanligt en del länder som ser framför sig att de skulle kunna få en egen myndighet. Det är inte heller ett bra argument för det hela.

Jag tror att vi i arbetet i första hand kommer att föra fram det som faktiskt fungerar och är bra och se till att det kommer på plats. Sedan får vi problematisera kring det andra. Jag tror nämligen att man måste göra det för att inte i onödan skapa problem för Europol.

Anf. 37 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till punkt 16 b under Övriga frågor. Det är en informationspunkt från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Anf. 38 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Fru ordförande! Schengenpaketen, det vill säga dessa åtgärder – det var en rad åtgärder som aviserades när gräns-samarbetet blev stressat ordentligt för ett par år sedan – kommer upp i form av tre dagordningspunkter. Det är två på rådets möte och en på gemensamma kommitténs möte.

Den första rättsakten handlar om förändringar i Schengens gränskodex. Det handlar om förnyade regler och villkor för när kontroller kan upprättas vid inre gräns.

Den andra rättsakten gäller ett nytt utvärderingssystem för Schengenfrågor. Skillnaden från dagens system är bland annat att kommissionens roll i utvärderingsarbetet blir starkare.

Som ni kanske minns lyckades rådet i juni förra året nå en kompromisstext när det gäller vidare förhandlingar med Europaparlamentet. Dessa förhandlingar gick inte så bra. Parlamentet var inte nöjt med valet av rättslig grund. Sedan dess har det förts diskussioner i informella triloger mellan Europaparlamentet, kommissionen och ordförandeskapet. Huvudtemat för dessa diskussioner har varit ett krav från parlamentet att få in vad man kallar en sammanlänkingsklausul. Det är en bestämmelse som ska leda till att rådet inte ensamt ska kunna ändra i den rättsakt där Europaparlamentet inte är medbeslutande. Då var det ganska besvärligt att rent rättsligt få till detta.

Nu har ordförandeskapet med hjälp av rättstjänsterna lyckats komma överens om något slags kompromisstext, det vill säga att man i princip köper vad parlamentet tycker. Det har Coreper godkänt. Det innebär att parlamentet ska kunna rösta om förslaget och att det senare kan komma till rådet för ett formellt antagande.

Jag tycker att man i detta sammanhang ska observera att det handlar om en maktkamp mellan parlamentet och kommissionen och de olika institutionerna. Det som parlamentet har krävt är att man ska få vara med och besluta om förändringar i frågor där man egentligen inte har rätt att ha några synpunkter. Det tycker jag är värt att sätta många frågetecken för. Det har hanterats fram och tillbaka i olika förhandlingar, och man har landat i detta. Man ska vara rätt observant på utvecklingen eftersom jag tror att maktförhållandena mellan EU:s olika institutioner är oerhört centrala i det långsiktiga perspektivet. Man får därför, enligt min mening, inte vara alltför välvilligt inställd till att hitta kompromisser här.

Nu är vi där vi är, och vi kommer vid rådsmötet att få en lägesrapport om hur detta har gått.

Anf. 39 VICE ORDFÖRANDEN:

Statsrådet var lite snabb och hoppade över 16 b, men det kanske inte fanns någon information.

Vi går vidare till det som statsrådet har föredragit under punkt 17 om gemensamma regler för tillfälligt återinförande av gränskontroller vid de inre gränserna vid exceptionella omständigheter. Samtidigt behandlar vi punkt 18 om inrättandet av en utvärderings- och övervakningsmekanism avsedd att kontrollera tillämpningen av Schengenregelverket.

Vi behandlar också, under Gemensamma kommittén, punkt 3 a som handlar om tredje halvårsrapporten från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om Schengenområdets funktion. Då har vi allt samlat.

Ingen begär ordet. Jag tackar för informationen under punkterna 17 och 18 samt punkt 3 a under Gemensamma kommittén. Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går vidare till statsrådets sista punkt, nämligen punkt 19, Utländska kombattanter och återvändande kombattanter ur ett terrorismbekämpningsperspektiv, särskilt med avseende på Syrien. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 40 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Fru ordförande! Jag vill nämna att vi har lite synpunkter på den översättning som vi har blivit pådyvlade. Vi ska försöka ändra begreppet sedan.

Det är EU:s antiterrorismsamordnare som har tagit fram ett dokument där han beskriver sin syn på problematiken med personer som reser till konfliktområden för att delta i strider. Vid minstermötet ska samordnaren informera om problemen och sina olika förslag till åtgärder. Det finns då möjlighet att diskutera denna fråga som engagerar väldigt många medlemsstater.

Det är viktigt att förebygga att personer åker till konfliktområden, till exempel Syrien, för att delta i strid och utsätta både sig själva och andra för stor fara. Dessa personer utgör ett hot främst i de områden som de reser till. Men en del av dem kan också bli ett hot när de kommer tillbaka till sina hemländer eftersom de kan ha utbildat sig om hur attentat ska genomföras med mera.

Säkerhetspolisen ser mycket allvarligt på resande till konfliktområden och beskriver denna problematik i sin årsredovisning. Av den framgår det att säkerhetspolisen bedömer att ett trettiotal personer hittills är av intresse utifrån att det finns uppgifter om att de har gjort resor till Syrien. Man bedömer att ett fyrtiotal personer sedan 2006 har rest till andra konfliktområden för att delta i eller utbilda sig i olagliga våldshandlingar, till exempel i Afghanistan, Somalia, Jemen och Irak. Troligen finns här ett mörkertal.

En åtgärd som säkerhetspolisen vidtar är att om möjligt tala med dem som vill resa och med deras anhöriga om ris-

kerna och om vad som är olagligt. Det är många gånger mycket unga män – det är oftast män – som ser en spänning i detta och kanske inte inser de risker, de faror och den problematik som ligger i det.

Andra har naturligtvis mer genomtänkta idéer om vad som är skälet till att de ska åka, och det är därför viktigt att någon tar sig an dem och faktiskt talar med dem om förutsättningarna. Inte minst anhöriga och föräldrar är ofta väldigt oroliga men saknar den sakkunskap som myndigheter ibland kan ha.

I januari deltog jag i en konferens i Bryssel om vad vi som medlemsstater, civilsamhället och EU kan göra för att motverka att människor fångas upp i miljöer som förespråkar våld och terrorism. Konferensen bereddes av ett nätverk inom EU som arbetar för att motverka radikaliserings. Den grupp som diskuterar problemet med personer som reser till konfliktområden leds av en svensk. Det är Magnus Ranstorp vid Försvarshögskolan. De har nyligen i en rapport sammanställt exempel på åtgärder i andra länder som man kan ta del av.

Inom EU kan vi framför allt utbyta erfarenheter och kunskaper mer än vi gör i dag. Jag tycker att det är ganska viktigt, för detta är svårt. Det är svårt att hindra – och det ska vi inte göra – vuxna människor från att resa i världen. Det är inget konstigt. Man kan åka till dessa länder också av helt legitima skäl. Man har rätt att söka sig utbildning utomlands. Det finns många saker som är självklara, och det kan inte myndigheterna kontrollera.

Den medvetna utbildning för militära ändamål, att delta i strider och att göra attentat i andra länder är dock sådant som vi måste hantera och diskutera. Det är ett viktigt arbete på det här området. Där är den här typen av diskussion och direktiv, bland annat om en viss reglerad tillgång till flygpasageraruppgifter, väsentlig.

Samtidigt vill jag poängtera, vilket regeringen ofta gör, att vi hela tiden måste slå vakt om rättsstatens principer och de mänskliga rättigheterna. Det är många friheter som myndigheterna inte har med att göra och som står i konflikt med de framtida hot och risker för brottslighet som vi kan se, liksom de tragedier man kan se för enskilda människor som fångas upp av olika rörelser och kanske ganska naivt drar i väg på den typen av ”spännande” resor.

Detta är en viktig fråga att diskutera. Det är ganska många från Sverige som har åkt i väg och några som har kommit tillbaka. Andra länder har också en hel del av den här sortens verksamhet. Jag tycker att det är bra att vi får tala med varandra om vilka erfarenheter vi har och på vilket sätt man möjligen kan arbeta för att råda bot på problematiken. Det ska vi göra med anledning av terrorismsamordnarens rapport och redovisning.

Anf. 41 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! Tack, statsrådet, för föredragningen!

Vi har fått en handling på engelska om counter-terrorism coordinator. Där finns en punkt där man säger att Frontex ska bidra med analyser. Kan du säga något mer om Frontex roll i den här frågan?

Anf. 42 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Nej, det kan jag inte, för jag vet inte riktigt vad det handlar om, men jag ska be chefsförhandlaren att svara på den frågan.

Anf. 43 Ämnesrådet ANNA-CARIN SVENSSON:

Det finns en punkt här som terrorismsamordnaren har tagit fram om att Frontex ska kunna ge en riskanalys och hjälpa till att analysera vem som åker och möjligtvis vilka rutter. Detta är ett förslag som inte har konkretiserats mer i nuläget. Jag kan alltså inte säga så mycket mer.

Anf. 44 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag kan lägga till att samordnaren är ganska allmän i sina åtgärder. Det är inte färdigberedda och färdigdiskuterade förslag det handlar om. Det är ofta på det sättet. Poängen är ändå att man får en utgångspunkt för diskussionen, och han tvingas precisera vad han menar innan vi kan gå i väg och fundera över om vi ska göra verkstad av förslagen.

Anf. 45 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! Anledningen till att jag ställer frågan är att det har funnits olika synpunkter på hur Frontex ska utvecklas. I Sverige har vi en bild och i vissa andra länder i Europa har man en helt annan bild. Det är därför jag ställer frågan. Jag utgår från att statsrådet fortsätter att driva frågan om hur Frontex ska utvecklas på det sätt som vi har sagt här tidigare.

Anf. 46 Justitieminister BEATRICE ASK (M):
Det är självklart. Jag förstår också bakgrunden till frågan.

2012/13:39
31 maj

Anf. 47 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Därmed är statsrådets agenda avklarad. Tack för i dag och trevlig helg!

2 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Tobias Billström

**Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för
rättsliga och inrikes frågor den 6–7 december 2012**

**Återrapport från informellt ministermöte den 17–18 ja-
nuari 2013**

**Information och samråd inför möte i Europeiska union-
ens råd för rättsliga och inrikes frågor den 6–7 juni 2013**

Anf. 48 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar statsrådet Tobias Billström med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Min första fråga blir till kansli-
chefen om det finns A-punkter på det här området. Det gör
det inte. Då går vi vidare. Först har vi återrapporter.

Anf. 49 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det var länge sedan jag var här inför ett
rådsmöte. Jag deltog inte i RIF-rådet i mars eftersom det inte
var några asyl- eller migrationsfrågor på dagordningen, och
som ni känner till ställdes RIF-rådet i april in.

Vid RIF-rådet den 6–7 december diskuterades några av de
punkter som vi kommer att återkomma till i dag, till exempel
det gemensamma europeiska asylsystemet och Syrien, och
jag återkommer till dessa frågor om en liten stund. Jag tänkte
i övrigt be att få hänvisa till den skriftliga rapporteringen.

Halvtidsöversynen av Stockholmsprogrammet diskutera-
des också vid rådsmötet, och det cypriotiska ordförande-
skapet konstaterade då att framsteg hade gjorts på asyl- och
migrationsområdet med det gemensamma europeiska asylsy-
stemet men även på området laglig migration, vad gäller
säsongsdirektivet och direktivet om forskning och utveck-
ling, vilket ju är positivt givet kopplingen mellan migration
och ekonomisk tillväxt i Europa.

Vi har också haft ett informellt ministermöte för rättsliga
och inrikes frågor i Dublin. Det ägde rum den 17–18 januari
i år. Där representerades Sverige av statssekreterare Minna
Ljunggren och justitieminister Beatrice Ask. Mötet fokuse-
rade på migration och tillväxt. Flera medlemsstater uttryckte
att man behövde göra mer för att låta migration och rörlighet
utgöra ett effektivt bidrag till främjandet av den ekonomiska
tillväxten.

Statssekreterare Ljunggren framförde att vi behövde erkänna de positiva bidrag som invandring kunde ha på det här området, bland annat genom att bättre matcha efterfrågan och tillgång gällande arbetskraft. Statssekreteraren underströk även vikten av att medlemsstaterna bör se migration och ökad rörlighet som något i sig positivt både för EU och för ursprungslandet, även under ekonomisk kris.

2012/13:39

31 maj

Anf. 50 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporterna och lägger dem till handlingarna.

Då går vi in på punkt 8, Övriga frågor. Det gäller information från ordförandeskapet om aktuella lagstiftningsförslag.

Anf. 51 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! På rådsmötet i nästa vecka ska vi få en ny lägesrapport från förhandlingarna om rättsakterna som ingår i det gemensamma europeiska asylsystemet. Jag är väldigt glad att kunna konstatera att det nu finns en informell överenskommelse mellan rådet och Europaparlamentet om samtliga rättsakter. Som ni vet nådde rådet och parlamentet redan i höstas en informell överenskommelse om vilka ändringar som ska göras i mottagandedirektivet och i Dublinförordningen. Under mars och april i år nåddes en sådan överenskommelse även om asylprocedurdirektivet och Eurodacförordningen.

Samtliga rättsakter väntas bli antagna i juni. Europaparlamentets omröstning i plenum är planerad till den 10 juni. Det är en milstolpe i EU:s gemensamma asylpolitik att efter flera års förhandlingar kunna anta denna ändrade asyllagstiftning. Den utgör själva stommen i det gemensamma europeiska asylsystemet.

Som kommissionär Malmström har sagt innebär det nya regelverket att standarden höjs i förhållande till den nu gällande lagstiftningen. De asylsökandes rättigheter stärks. Det är dock viktigt att de nya reglerna inte bara kommer att finnas på papper utan också i praktiken. Det gemensamma regelverket måste genomföras och tillämpas på ett korrekt sätt i alla medlemsstater, och fortsatt praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna, bland annat för att harmonisera tillämpningen av lagstiftningen, kommer att vara centralt framöver.

Arbetet med det gemensamma europeiska asylsystemet måste fortsätta till dess att vi har uppnått målsättningen om att asylsökande ska få en rättssäker och mer likvärdig behandling i hela EU. Det är ett budskap som jag kommer att framföra i rådet.

Anf. 52 VICE ORDFÖRANDEN:

Även det här statsrådet var ganska snabb, precis som det tidigare, och hoppade över till punkt 14 när vi egentligen var på punkt 8. Därför frågar jag om statsrådet har någon övrig information under punkt 8. Nej. Då lämnar vi den därhän och går till punkt 14, Gemensamt europeiskt asylsystem. Det är en informationspunkt, som statsrådet nu har informerat om.

Anf. 53 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vill i vanlig ordning markera att vi har avvikande mening i relation till regeringen när det gäller migrationsfrågor. Vi tycker att de ska behandlas på nationell nivå.

Anf. 54 VICE ORDFÖRANDEN:

Detta är en informationspunkt, så det är omöjligt att anmäla avvikande mening just i dag.

Anf. 55 LARS OHLY (V):

Vänsterpartiet har varit kritiskt till att mycket av det här samarbetet harmoniserar i stället för att ge möjligheter för länder att gå före och ha mer generösa bestämmelser. Den inriktningen kvarstår naturligtvis. Vi anmälde avvikande mening i socialförsäkringsutskottet, och samma inriktning vill jag göra som medskick på nämnden i dag.

Anf. 56 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar statsrådet för informationen. Vi går vidare till punkt 13 b, Föredragning av Litauen om det tillträdande ordförandeskapets program. Det är en informationspunkt.

Anf. 57 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Det har jag inget att säga om.

Anf. 58 VICE ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för det och går till punkt 16, Övriga frågor. Det är en lägesrapport, en information om laglig migration.

Ordförande! Det är direktiv rörande forskning och studerande, företagsinterna förflyttningar, ICT, samt säsongsanställning som döljer sig bakom den här punkten. Avsikten med behandlingen i rådet är att ordförandeskapet ska lämna en lägesrapport om pågående förhandlingar rörande de tre direktiven. Det handlar alltså om information från ordförandeskapet.

Å ena sidan gäller det student- och forskardirektivet, som presenterades i mars i år och där förhandlingar på rådsarbetsgruppsnivå precis har startat. Å andra sidan gäller det direktivet om företagsinterna förflyttningar, det så kallade ICT-direktivet, och direktivet om säsongsanställning som presenterades av kommissionen i juli 2010, där förhandlingar nu pågår mellan rådet och Europaparlamentet. Det är ännu svårt att säga när ett antagande kan komma att ske.

Låt oss börja med förslaget till student- och forskardirektivet. Det presenterades av kommissionen den 25 mars 2013. Det innebär att ett nytt gällande direktiv för studerande respektive forskare har omarbetats och ersatts av ett nytt sammanlagt direktiv. Det nya direktivet innehåller villkor för inresa och vistelse för forskning, studier, elevutbyte, avlönad och oavlönad praktik, volontärarbete och au pair-arbete. Förslaget innebär bland annat ökad harmonisering, ökade möjligheter att röra sig inom EU och ökad tillgång till arbetsmarknaden.

Ett Fakta-PM rörande detta direktiv överlämnades till riksdagen i slutet av april i år. Sverige välkomnar initiativet som syftar till att öka möjligheterna för tredjelandsmedborgare att komma till EU för att arbeta, forska eller studera. I en alltmer globaliserad och konkurrensutsatt arbets- och utbildningsmarknad är det angeläget att öka Europas attraktionskraft och därigenom tillgodose bland annat framtida arbetskraftsbehov.

Jag går över till direktivet om företagsintern förflyttning av personal, det så kallade ICT-direktivet, och säsongsanställningsdirektivet. Dessa direktiv presenterades i juli 2010. Direktivet om företagsintern förflyttning av personal syftar till att underlätta just företagsintern förflyttning av kompetens både till och inom EU för att därigenom stärka EU:s konkurrenskraft och ekonomi. Förslaget innehåller villkor för inresa och vistelse för dessa personer, liksom bestämmel-

ser om arbets- och anställningsvillkor, likabehandling avseende vissa sociala och ekonomiska rättigheter samt bestämmelser om möjlighet för familjemedlemmar att flytta med.

Säsongsanställningsdirektivet innebär ett särskilt förfarande för inresa och vistelse i EU för just säsongsarbetare. Direktivförslaget innehåller bestämmelser om att säsongsarbetare ska garanteras vissa arbets- och anställningsvillkor samt bestämmelser om likabehandling vad gäller vissa sociala och ekonomiska rättigheter. Direktivförslaget innebär inte någon förändring vad avser förhållandet att medlemsstaternas behov av säsongsarbetare fortsatt ska avgöras av medlemsstaterna själva.

ICT-direktivet och säsongsanställningsdirektivet presenterades, som jag nämnde tidigare, i juli 2010, och förhandlingar pågår mellan rådet och Europaparlamentet. Det mandat ordförandeskapet har i trilogien kan Sverige ställa sig bakom. Den svenska ståndpunkten i förhandlingarna har varit att få till stånd direktiv som innebär att vi kan fortsätta att tillämpa våra svenska arbetskraftsinvandringsregler i så stor utsträckning som möjligt, främst möjligheten att kontrollera att anställningsvillkoren är i nivå med kollektivavtal och praxis. Här har vi hittills fått gehör.

Anf. 60 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! I går fick socialförsäkringsutskottet information. Vi ställde frågor om vilken inriktning regeringen kommer att ha. Det här är en lägesrapport, precis som ministern redogör för. Vi försökte ändå få preciserat och få reda på vad regeringens inriktning var, huruvida man kommer att driva frågan om bindande anställningsavtal, eftersom man hänvisar till den arbetskraftsinvandring och den lagstiftning som finns i Sverige. Vi har tyckt att frågan om bindande anställningsavtal har varit viktig. Vi har sett avarter, hur det uppstår konflikter på arbetsmarknaden och hur människor utnyttjas. Det är viktigt att ha med sig dessa frågor i den fortsatta svenska förhandlingen.

Nu säger statsrådet att det här är en lägesrapport. Men vi vill ändå höra vad regeringens inställning egentligen är i frågan, om det är något man kommer att vidhålla eftersom dessa frågor finns med i direktivet. Är det här något som Sverige anser inte ska behöva vara bindande för Sverige?

Anf. 61 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Direktivet ställer upp som inresekrav för att bevilja ett säsongsarbetstillstånd att den utländska arbetstagaren kan visa upp ett giltigt anställningsavtal eller ett bindande anställningserbjudande.

Regeringen anser att våra nuvarande regler, som innebär att det anställningserbjudande arbetsgivaren har fyllt i och arbetstagaren bifogat sin ansökan om arbetstillstånd, och som ligger till grund för Migrationsverkets tillståndsprövning, får anses utgöra ett bindande anbud i förhållandet mellan arbetsgivaren och arbetstagaren. Regeringen har därför inte för avsikt att motsätta sig kommissionens förslag till skrivning i säsongsanställningsdirektivet.

I tillägg till detta kan jag säga att samma krav på giltigt anställningskontrakt eller bindande anställningserbjudande för inresa och vistelse för högt kvalificerad anställning finns i direktivet om EU-blåkort.

Anf. 62 PATRIK BJÖRCK (S):

Det är lite intressant med distinktionerna. Om jag förstår statsrådet rätt kommer regeringens ståndpunkt att vara att Sverige vill bibehålla en lägre nivå än den som införs i EU-direktivet. Har jag förstått det rätt?

Anf. 63 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det kan vara bra att ta sin utgångspunkt i den diskussion vi har haft om blåkortsdirektivet och som har omtalats inför EU-nämnden tidigare när de förhandlingarna var aktuella. Regeringens proposition 2012/13:148 om genomförandet av blåkortsdirektivet kommer att debatteras i kammaren den 13 juni 2013. Där gör regeringen bedömningen att det anställningserbjudande som ligger till grund för Migrationsverkets prövning av en ansökan om EU-blåkort utgör ett sådant bindande anställningserbjudande som avses i blåkortsdirektivet.

I Sverige förfogar arbetstagare och arbetsgivare över sitt eget avtal. De är fria att när som helst förhandla om anställningsvillkoren inom ramen för den svenska arbetsmarknadsmodellen, som vi alla värnar om. Det är också den ståndpunkt regeringen konsekvent har haft i alla förhandlingarna och i den proposition som ligger på riksdagens bord.

2012/13:39

31 maj

Därmed är det naturligt att vi intar samma förhandlingsposition visavi de direktiv som nu är aktuella.

Anf. 64 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! Jag vill bara förtydliga att de fackliga organisationerna i Sverige har en helt annan uppfattning i frågan om vad ett bindande anställningsavtal innebär jämfört med den beskrivning som regeringen har. Det är därför vi undrar vad regeringen kommer att hänvisa till.

Om regeringen hänvisar till blåkortsdirektivet förstår jag att det inte är samma ståndpunkt som Socialdemokraterna har framfört.

Anf. 65 LARS OHLY (V):

Den kanske mest progressiva följden av EU-medlemskapet är människors fria rörlighet. Det finns få saker som har haft så stor betydelse och som vi gärna skulle vilja utsträcka till väsentligt fler länder än de som ingår i Europeiska unionen. Att människor kan fritt röra sig, studera, arbeta och flytta mellan olika länder är en oerhörd framgång.

Samtidigt används denna fria rörlighet av krafter som vill skapa större makt för vissa grupper i samhället, till exempel arbetsgivare visavi löntagare. Det är ett stort problem i många länder, även i Sverige. Det är tydligt när vi ser hur människor på arbetsmarknaden i Sverige i dag behandlas. Det finns människor som arbetar i direkt slavliknande förhållanden. Det är oftast människor som inte är här på laglig väg men som utnyttjas på det grövsta sättet. Det finns också människor som är här med tillåtelse från Sverige som landmen som fortfarande utnyttjas därför att det finns arbetsgivare som använder sin makt på ett sätt som är fullständigt orimligt.

Här finns en skiljelinje i svensk politik. Den skiljelinjen går mellan dem som tycker att arbetsgivare ska ha större makt över de anställdas anställningsförhållanden och vi som anser att här måste finnas lika villkor. Den fria rörligheten får aldrig användas som argument för att utnyttja människor på svensk arbetsmarknad.

Anf. 66 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Jag kan bara konstatera att slavarbete inte är tillåtet enligt svensk arbetsmarknadslagstiftning, har aldrig varit det och

har inte heller blivit det efter reformen 2008 när vi förändrade arbetskraftsinvandringslagstiftningen.

2012/13:39

31 maj

Jag går tillbaka till Eva-Lena Janssons kommentar om de fackliga organisationernas remissyttrande. LO, TCO och Saco har i sitt gemensamma yttrande sagt att de anser att särreglering för säsongsarbetare är fel väg att gå. Det är viktigt att säsongsarbetare garanteras samma villkor som inhemska arbetstagare i enlighet med kollektivavtal eller praxis. Det är något som regeringen i enlighet med våra arbetskraftsinvandringsregler har drivit i förhandlingarna och hittills fått gehör för. LO, TCO och Saco pekar också på vikten av likabehandling, vilket har tagits med i regeringens ståndpunkt. Det kan vara värt att notera detta.

Anf. 67 MIKAEL CEDERBRATT (M):

Fru ordförande! Möjligheterna att arbetskraftsinvandra till Sverige har ökat radikalt de senaste åren. Min bedömning är att det minskar den svarta arbetskraften. Delar ministern den bedömningen?

Anf. 68 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Det är viktigt att komma ihåg vid utformning av reglerna för laglig migration att ett av de riktigt stora problemen vi ser på europeisk nivå – det gäller också Sverige – är att avsaknaden av legala vägar för migranter som vill komma och arbeta ofta skapar en alternativ skuggmarknad, det vill säga alternativa vägar in. Denna skuggmarknad är ibland förknippad med organiserad brottslighet och ofta med dåliga villkor för de arbetstagare som kommer hit.

Visst är det en korrekt iakttagelse att ju bättre och mer välorganiserad legal migration som finns till Europa, det gäller för övrigt även på global nivå, desto bättre blir det för den enskilde arbetstagaren och desto bättre blir det också för de samhällen dessa människor vistas och lever i. Naturligtvis är det så.

Anf. 69 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! EU-kommissionens dokument om detta direktiv pekar på att det föreligger tydliga bevis för att säsongsarbetare från tredjeländer utsätts för exploatering och ovärdiga arbetsvillkor som kan innebära hot mot deras hälsa och säkerhet. Då tycker vi att det är viktigt att verkligen säkerställa att man har bindande anställningsavtal. På så sätt

stärker man den egna rätten när man sedan ska förhandla. Det är något som bland andra TCO har framfört när det gäller dagens arbetskraftsregler i Sverige.

Därför ställer vi dessa frågor om regeringens ingång. Är regeringens synsätt att just dessa bindande anställningsavtal ska innebära sämre möjligheter? Det har ju varit en upprepad kritik. Det har också kommit tydliga signaler om att detta missbrukas av oseriösa arbetsgivare.

Det har tagit lång tid för regeringen att komma med den proposition som vi välkomnar gällande sanktioner mot arbetsgivare som utnyttjar människors utsatthet.

Anf. 70 LARS OHLY (V):

Jag instämmer i mycket av det som Eva-Lena Jansson säger. Jag vill dessutom säga att vi inte har något system med minimilöner i Sverige, och vi vill inte heller ha det. Det kräver dock att kollektivavtal respekteras.

Vi kommer inte att kunna upprätthålla det svenska systemet ifall ett uppförande på arbetsmarknaden som innebär att kollektivavtalen inte respekteras går för långt. Det är det som sker i namn av någon sorts progressiv syn på arbetskraftsinvandring men som egentligen leder till ett utnyttjande på den svenska arbetsmarknaden. Att inte se de varningssignalerna anser jag vara direkt felaktigt.

Anf. 71 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Fru ordförande! Kommissionens iakttagelser om just det som Eva-Lena Jansson lyfter fram, det vill säga vikten av att värna säsongsarbetarnas villkor och rättigheter, är själva grunden till varför detta direktiv har tillkommit över huvud taget, och det är någonting som vi bör välkomna från svensk sida. Det är också därför regeringens position ser ut som den gör.

Dessutom återknyter detta väl till Mikael Cederbratts fråga varför vi behöver välordnad migration. Jo, dels behövs det som en motvikt till de krafter som annars sätts i rörelse och som ser till att människor får dåliga villkor, dels kommer människor hit som migranter vare sig vi vill det eller inte. Då är det mycket bättre att ha välordnade och bra vägar för dem att komma på.

Jag vill tacka Lars Ohly för klargörandet att Vänsterpartiet inte vill införa minimilöner. Det är bra. Vi är helt över-

ens om det. Vi ska ha den svenska arbetsmarknadsmodellen. Vi ska ha arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer som gemensamt förhandlar och bestämmer om de här sakerna, visserligen inom ramen för ett regelverk som riksdagen har fastslagit men utan parlamentariker som, genom parlamentariska beslut, sitter och bestämmer i semester- eller lönefrågor. Det är mycket bra.

I övrigt är vi naturligtvis inte överens, varken om grunden för varför vi förändrade arbetskraftsinvandringslagstiftningen 2008 eller om resultatet.

Vi kommer i sinom tid att återkomma till riksdagen med förslag på förändringar, inom ramen för det samarbete vi har med Miljöpartiet på migrationsområdet.

Anf. 72 PATRIK BJÖRCK (S):

Om det är meningen att detta direktiv ska förbättra situationen låter det fantastiskt bra. Det är viktigt att ha det klart för sig. Men om statsrådet gör bedömningen att det svenska regelverket kring arbetskraftsinvandring motsvarar det bindande anställningserbjudande som krävs i detta direktiv kommer det tyvärr inte att förbättra situationen. Med detta jobberbjudande har den arbetskraftsinvandrade ingen möjlighet att hävda sin rätt, så som det ser ut i praktiken i dag. Det är den faktiska situationen. Om statsrådets uppfattning är att man ska tolka det så att den nuvarande svenska lagstiftningen motsvarar det som framställs i direktivet har det inte skett någon förbättring alls. Det gör oss djupt oroad i så fall.

Anf. 73 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Fru ordförande! Detta är en fråga som det är viktigt att vi diskuterar. Det är bra att vi har en uttömmande diskussion i EU-nämnden. Det välkomnar jag. Jag upprepar därför lite av vad jag sagt tidigare. Vad kommissionen gör för bedömningar av grunden för direktivet är väl uttryckt i texterna. Men det får stå för kommissionen. Jag svarar för regeringens position med utgångspunkt från de förhandlingar som pågår.

Angående våra nuvarande regler anser regeringen att det anställningserbjudande som arbetsgivaren fyller i och som arbetstagaren bifogar till sin ansökan om arbetstillstånd, som i sin tur ligger till grund för Migrationsverkets tillståndsprövning, får anses utgöra ett bindande anbud i förhållandet mellan arbetsgivaren och arbetstagaren.

Därför är svaret på de frågor som återkommande har ställts från oppositionen att regeringen inte har för avsikt att motsätta sig kommissionens förslag till skrivning i säsongsanställningsdirektivet.

Anf. 74 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för den informationen. Jag tror att vi alla kan känna oss trygga med att frågan kommer att fortleva och diskuteras flera gånger i EU-nämnden framöver.

Vi går till punkt 20, Syrien: Skydd av flyktingar, den senaste händelseutvecklingen. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 75 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under den här punkten kommer vi att få en uppdatering om den senaste utvecklingen angående den syriska flyktingsituationen. Därefter följer en diskussion om hur EU och medlemsstaterna kan bidra med stöd till de länder i Syriens närområde som för närvarande tar det största ansvaret för människor som lämnat Syrien. Enligt FN:s flyktingorgan UNHCR har nu fler än 1,6 miljoner syrier lämnat hemlandet och sökt sin tillflykt till någon av grannländerna.

I sin senaste prognos uppskattar UNHCR att nästan hälften av Syriens befolkning kommer att befinna sig på flykt vid årets slut, antingen inom eller utanför Syriens gränser. Det humanitära trycket i regionen är därför mycket stort. Situationen ställer mycket höga krav på grannländernas kapacitet och förmåga att erbjuda skydd.

Vi måste därför visa solidaritet med dessa länder, och det är angeläget att EU och medlemsstaterna fortsätter att stödja UNHCR, IOM och andra organisationer som är involverade i det humanitära arbetet. Som ni redan känner till är Sverige en av de största humanitära givarna till krisen i Syrien. Under 2012 uppgick vårt stöd till drygt 248 miljoner svenska kronor.

I takt med att situationen i Syrien förvärrats och antalet flyktingar i grannländerna dramatiskt ökat har frågan om EU:s möjligheter att ge stöd på längre sikt aktualiserats. Vid RIF-rådet den 25–26 oktober informerade kommissionen om EU:s möjlighet att inrätta ett regionalt skyddsprogram i regionen. Syftet med skyddsprogrammet skulle vara att förbättra skyddskapaciteten i värdländerna och stärka skyddet av flyktingar där genom att erbjuda varaktiga lösningar. I december

2012 presenterade kommissionen ett förslag till utformning av ett regionalt skyddsprogram i Irak, Jordanien och Libanon. Arbetet med utformningen av förslaget pågår fortfarande, men förhoppningen är att programmet ska kunna starta under början av år 2014. Sverige välkomnar initiativet.

2012/13:39

31 maj

Sett utifrån europeiskt perspektiv är Sverige och Tyskland fortfarande de primära destinationsländerna för asylsökande syrier i Europa. Ca 36 000 syriska medborgare har sökt skydd i Europa sedan krisens början i april 2011. Ungefär två tredjedelar av dessa lämnade in sin ansökan i Sverige eller Tyskland. Sedan den 1 januari 2012 har fler än 11 400 syrier ansökt om asyl i Sverige, vilket gör att syrier fortsatt är den enskilt största gruppen asylsökande i vårt land.

Anf. 76 LARS OHLY (V):

Som alltid i den här typen av konflikter är det länder närmast som drabbas hårdast. I det här fallet ser vi att syriska flyktingar översvämmar de närmaste länderna och även i många fall går in i Turkiet. Samtidigt ökar gränsbevakningen mellan Turkiet och Grekland och därmed mellan EU:s yttre gräns och konfliktområdet. En mängd gränspolis står utposterade och försöker förhindra människor att fly vidare. Det innebär att man stoppar människor från att över huvud taget ta sig in i EU och därmed kunna få sin sak prövad, till exempel rätten till asyl. Det innebär också att man koncentrerar flyktingproblemet ännu mer till närområdet och till Syrien. Det är inte rimligt. Det är en hållning som innebär att man fransäger sig ansvar och lägger på ytterligare bördor på en region som redan är oerhört utsatt. Det tycker vi att den svenska regeringen borde arbeta mycket hårt för att förändra.

Anf. 77 JOHNNY SKALIN (SD):

Fru ordförande! Detta är någonting som vi har lyft fram kontinuerligt. Vi har ifrågasatt varför inte regeringen vill driva en EU-linje för att öka stödet till UNHCR. Nu säger migrationsministern att vi ska öka stödet till UNHCR. Jag hoppas att det också blir så. 248 miljoner lägger vi nu på UNHCR, om jag uppfattar det rätt. Jag tycker att det är en ganska liten summa i relation till konflikten i Syrien och i relation till det tryck vi har på Sverige av asylsökande från Syrien.

Detta är ett talande exempel på vår invandringspolitik rent generellt. Det är klart att vi ska hjälpa människor, särskilt människor på flykt, i Sverige, men det måste ske inom rimliga gränser, så att vi kan fokusera på att hjälpa människor på plats och på så vis se till att vi hjälper så många som möjligt.

Jag hoppas verkligen att Sverige nu driver på för att öka stödet till de människor som faktiskt lider på plats, för att hjälpa länderna i närområdet, dit den absoluta merparten av asylsökandena söker sig; det är alltid i närområdet. Nu är Sverige och Tyskland de två största mottagarländerna i Europa, men dem vi tar emot är bara en droppe i havet jämfört med vad som sker i närområdet. Jag vill skicka med en vädjan om att man stöder dessa människor och gör det på plats och med kraft.

Anf. 78 ROBERT HALEF (KD):

Ordförande! Jag tackar statsrådet för informationen. Vi är väldigt glada över den humana flyktingpolitik som bedrivs i Sverige och Tyskland. Vi har tagit emot och gett tak över huvudet till många flyktingar som flytt från förföljelse, förtryck och annat elände. Men som Lars Ohly var inne på finns det många länder som har stängt sina gränser.

Flyktingsituationen i angränsande länder börjar bli ohållbar, kan man säga. De har svårt att hantera situationen i Libanon och Jordanien. Speciellt till Jordanien har vi nu gett extra resurser för att de ska kunna hantera situationen. I och med att Libanon har en del historiska relationer till Syrien har flyktingarna kunnat röra sig väldigt fritt i landet, och det kan skapa en del politiska problem för dem, men det ligger lite djupare i frågan. De angränsande länder som tar ett stort ansvar och tar emot miljontals flyktingar, som statsrådet nämner, försöker göra sitt bästa för att ge dem husrum, livsförnödenheter och så vidare.

Sedan har vi Dublinfördraget, som ytterligare försvårar för flyktingar att ta sig in i Europa. Då blir det Grekland, Cypern och Malta, de europeiska Medelhavsländerna, som får ta större stryk vid katastrofer, som nu inbördeskriget i Syrien. De få flyktingar som tar sig förbi de svåra och hårda kontrollerna får självklart stanna i Sverige, Tyskland, Frankrike och andra länder.

Med tanke på de här svårigheterna och gränsdragningarna, och de blockeringar i vissa överenskommelser som Dub-

linfördraget innebär, undrar jag varför vi inte arbetar mer aktivt för att öka antalet kvotflyktingar via FN, så att de som har det svårast kommer undan förtrycket och eländet och får fristad i andra länder.

2012/13:39

31 maj

Anf. 79 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Jag börjar med Robert Halef. Jag var i Turkiet förra veckan för att bilda mig en uppfattning om situationen på plats. Den är mycket riktigt väldigt ansträngd. Så är fallet även i länder som Jordanien och Libanon, som helt riktigt tar emot väldigt många personer.

Ändå ska man komma ihåg att den viktigaste insats vi kan göra från EU:s sida naturligtvis är att försöka bispringa människor på plats och se till att människor som befinner sig i närområdet kan få den hjälp som behövs. Visst har Sverige ett kvotflyktningssystem som delvis kan bli aktuellt att använda i det här fallet, men vi kommer aldrig någonsin att kunna vidarebosätta majoriteten av de människor som har lämnat eller står i begrepp att lämna Syrien. Det handlar om miljoner människor, och det är inte rimligt att tänka sig att det skulle kunna utgöra en långsiktig lösning på problemet.

Till Johnny Skalin vill jag säga att om man tittar på de medel som anslås till att hjälpa regionen är det tacksamt att det är EU – som Johnny Skalins parti inte vill att Sverige ska vara medlem i – som är den i särklass största givaren till krisen i det här läget. EU har ett totalt humanitärt bistånd som den 22 maj uppgick till över 650 miljoner euro. Så mycket kan vi gemensamt åstadkomma när vi samverkar i Europeiska unionen för att bispringa de människor som är utsatta. Det kan vara värt att komma ihåg detta.

För övrigt anser jag inte att det är rimligt att ställa bistånd mot asylmottagande. Det är fel väg att gå. Det handlar inte om antingen eller, utan om att kunna göra både och. Det är också den svenska regeringens politik.

Till Lars Ohly vill jag säga att alla har rätt att lämna in en asylansökan. Även om man befinner sig på gränsen mellan Grekland och Turkiet har man alltid rätt att till den gränsvakt man möter överrätta en asylansökan. Det måste man komma ihåg. Men jag underskattar på intet sätt de problem som vi ser när det gäller de här frågorna. Det är helt klart problematiskt när det gäller accessfrågor. Det har det alltid varit. Det finns inga lätta svar på de här svåra frågorna. Hur

ska man kunna ge människor möjlighet att få sin sak prövad samtidigt som de inte riktigt har access till de asylsystem som vi har? Det är någonting som vi måste kunna resonera kring, men jag har inte det färdiga svaret.

Anf. 80 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vill säga till ministern att man kan stödja UNHCR med eller utan unionen. Nu är vi med i unionen, och så länge vi är det tycker jag att vi också kan använda den till att föra fram de här frågorna. Det kan man göra även om man inte är med i unionen. Står man utanför unionen kan man fortfarande samverka och samarbeta med andra länder, och det tycker jag att vi ska göra. Det var ett dåligt argument från ministrarnas sida.

I övrigt vet migrationsministern lika väl som jag att politik handlar om att prioritera. Jag prioriterar att hjälpa så många som möjligt på plats, och det gör man med min politik. Det gör man absolut inte med migrationsministrarnas politik. Han erkänner dock inför nämnden och i dialog med sina alliansvänner att den stora merparten stannar kvar. Det handlar om miljoner människor. Det är bra att man har kommit till den insikten, men jag tycker att man kunde utveckla den insikten väsentligt mer genom att minska invandringen till Sverige och i stället öka hjälpen i närområdena.

Anf. 81 ROBERT HALEF (KD):

Ordförande! Jag vill poängtera att jag är nöjd med flyktingpolitiken och de överenskommelser som ingåtts över blockgränserna. Min fråga gäller hur vi kan verka på europeisk nivå och genom FN och UNHCR för att öka kvoterna i det kvotsystem som finns och som vi bestämt oss för; jag vet inte om det är 1 900 som vi ska ta emot via kvotflyktingssystemet i år. Hur kan man trycka på så att andra europeiska länder också tar ansvar för detta?

Anf. 82 EVA-LENA JANSSON (S):

Ordförande! Jag tackar statsrådet för en tydlig inriktning när det gäller arbetet i Syrien. Med den internflyktingsituation som råder – jag tror att statsrådet talade om tio miljoner – är naturligtvis situationen i Syrien förfärlig. Det regionala skyddsprogram som man har tagit fram och som diskuterades i oktober ställde jag frågor om i går. Jag känner givetvis en oro för att det inte ska kunna hålla utifrån den situation vi

ser i dag, sex sju månader senare. Frågan är hur EU nu kommer att resonera kring de här frågorna. Hur mycket större insatser behövs det?

Jag finner, precis som statsrådet, ingen motsättning mellan att ta emot flyktingar och asylsökande i Sverige och samtidigt kunna ha en bra politik när det gäller situationen i grannländerna och i Syrien.

Anf. 83 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

När det gäller Robert Halefs fråga har jag redogjort för den vid ett flertal tillfällen i EU-nämnden. Vi är varma anhängare av upprättandet av ett gemensamt europeiskt vidarebosättningssystem, där alltså varje land i unionen bör ställa upp med en kvot till UNHCR på årlig basis, precis som Sverige gör. Precis som Robert Halef sade är kvoten för närvarande 1 900 platser för innevarande år, beslutat och finansierat av riksdagen i statsbudgeten.

Det vore naturligtvis väldigt bra om fler länder kunde ställa upp och hjälpa till. Skulle vi på årsbasis ge UNHCR lika många platser land för land som Sverige i dag ger, 1 900 i förhållande till våra 9 miljoner invånare, skulle EU på årsbasis kunna ge UNHCR ungefär 100 000 platser. I det perspektiv som vi ser här är det inte mycket, det medges, just i denna situation. Men för att avhjälpa situationen i de värsta flyktinglägren runt om i världen, där det finns mycket utdragna situationer i årtal och i decennier, skulle det kunna spela en stor roll. Det är en viktig iakttagelse.

Till Johnny Skalin vill jag säga att Sverige redan är en av de största givarna till UNHCR. Vårt kärnstöd 2012 uppgick till 613 miljoner svenska kronor, och därutöver utgick ytterligare 206 miljoner svenska kronor från Sida till UNHCR på landnivå. Det samlade svenska stödet till UNHCR under 2012 uppgick alltså till 819 miljoner svenska kronor. Det gjorde Sverige till den tredje största bilaterala givaren till UNHCR, efter USA och Japan. Så nog gör vi väldigt mycket för att i kollaboration med UNHCR avhjälpa situationen för de människor som behöver det.

Vad gäller EU är det självklart att stödet till UNHCR blir mycket mer effektivt om det poolas, är överblickbart och långsiktigt, än om varje land i varje enskild situation ska pynta in pengar. Det är naturligtvis mycket bättre om vi gör samlade insatser.

2012/13:39

31 maj

Därmed är jag lite grann inne på Eva-Lena Janssons fråga, för jag tycker att den är svår att svara på i detta läge. Någonstans kokar det ned till de diskussioner som vi måste ha med UNHCR och med organisationer i regionen för att höra vilka resurser som de behöver, vad det är de efterfrågar. Den extra finansiering som vi nu ger för att tillgodose de humanitära behoven i Syrien går framför allt till förnödenheter, skydd, tak över huvudet, medicinska förnödenheter och psykosocialt stöd till fördrivna personer i regionen.

Vad som därutöver erfordras måste alltid vara en diskussion med mottagarna, och naturligtvis också med de länder där dessa människor befinner sig. Så är det självklart.

Anf. 84 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har bara en kort kommentar. Det är jättebra att vi ligger bland toppländerna med att ge pengar till UNHCR och hjälpa människor i verklig nöd. Jag tycker fortfarande att vi kan öka det stödet. Men det måste förutsätta att vi minskar invandringen till Sverige så att vi kan frigöra resurser till det, för det kan vi definitivt göra.

Tittar vi på det samlade stödet till UNHCR internationellt ligger det på ungefär samma nivå som de medel som svenska regeringen satsar på integrationspolitiska åtgärder i Sverige. Det ger väl lite perspektiv på vad frågan handlar om, hoppas jag.

Anf. 85 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går över till punkt 21, Frågor som rör den fria rörligheten för personer – Skrivelse från Förenade kungarikets, Nederländernas, Österrikes och Tysklands inrikesministrar. Skrivelsen är utdelad. Detta är en informationspunkt.

Anf. 86 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Det är information från ordförandeskapet om frågor som rör den fria rörligheten för personer som ska lämnas under RIF-rådet. Bakgrunden är ett brev från inrikesministrarna i Förenade kungariket, Nederländerna, Österrike och Tyskland om utmaningar med den fria rörligheten. I brevet tar de upp ökade kostnader för skola, sjukvård, boende och försörjningsstöd i de medlemsstater som tar emot

Anf. 87 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för informationen. Vi går till punkt 22, Övriga frågor, som består av tre punkter. Vi börjar med punkt a, som gäller maximering av migrationens och rörlighetens utvecklingseffekter och EU:s bidrag till FN:s högnivådialog. Det är en informationspunkt.

Anf. 88 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under denna punkt kommer kommissionen att presentera sitt meddelande inför FN:s högnivådialog om migration och utveckling som äger rum i oktober. Sverige välkomnar att kommissionen tagit fram ett meddelande inför högnivådialogen, och vi ska med stort intresse titta närmare på meddelandet.

Anf. 89 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för den informationen. Vi går till punkt b, Sveriges ordförandeskap i det globala forumet för migration och utveckling. Också det är en informationspunkt.

Anf. 90 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Vid rådsmötet kommer jag att göra en kort presentation för att informera om det svenska ordförandeskapet i det globala forumet för migration och utveckling, GFMD.

Sverige innehar ordförandeskapet i det globala forumet från den 1 januari 2013 till juni 2014, och förhoppningen är att EU-länderna engagerar sig i GFMD, en global process i vilken ca 160 länder regelbundet deltar.

Den huvudsakliga prioriteringen under det svenska ordförandeskapet är att stärka utvecklingsdimensionen i kopplingarna mellan migration och utveckling i det globala forumet. Sverige vill undersöka möjligheten att inkludera migration som en drivkraft för ekonomisk och social utveckling inom ramen för FN:s nya utvecklingsagenda post-2015 som för närvarande förhandlas. Sverige har även en ambition att öka de positiva effekterna för utvecklingsländer av arbetskraftsinvandring och cirkulär migration. Ytterligare en prioriterad fråga är att öka återföringen av kapital, kunskap och erfarenheter från migranter till utvecklingsländer.

Anf. 91 VICE ORDFÖRANDEN:

Tack för det! Nästa punkt är c, Budapestprocessen. Finns det något att säga?

Anf. 92 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under denna punkt kommer Ungern, i sin egenskap av medordförande i Budapestprocessen, att informera rådet om den senaste utvecklingen i Budapestprocessen.

Anf. 93 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen.

Vi går över till Gemensamma kommitténs möte. Där har vi dagordningspunkt 2, Greklands nationella handlingsplan för asylreform och migrationshantering.

Anf. 94 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Ordförande! Under denna punkt kommer vi återigen att få en uppdatering från Grekland. Det kan även förväntas att kommissionär Malmström redogör för sitt femte besök i Grekland den 13–14 maj samt att kommissionen ger en uppdatering av situationen i landet och hur genomförandet av den reviderade handlingsplanen för asylreform och migrationshantering utvecklas.

Kommissionen informerade vid informella RIF i januari att de hittills utförda insatserna i Grekland lett till flera positiva framsteg. Ett antal tjänstemän har rekryterats till de tre nya myndigheter som ska ta hand om prövning, mottagning respektive överprövning. Dessa nya myndigheter planerar att påbörja sin verksamhet i juni i år.

Därutöver har Easo, European Asylum Support Office, tillsammans med UNHCR erbjudit ytterligare stöd till Grekland vad gäller avarbetning av ärendebalansen för asylansökningar.

Det finns dock flera områden där Grekland fortfarande behöver bli bättre, framför allt vad gäller undermåliga mottagningsförhållanden för asylsökande och standarden på förvar. Dessutom är det fortfarande alltför svårt för en asylsökande att lämna in en ansökan.

Vissa framsteg har gjorts under den nya grekiska regeringen, även om Grekland fortfarande har en lång väg att gå tills man fullt ut lever upp till EU:s gemensamma regelverk. Samtidigt som det är angeläget att EU bidrar till att bygga

upp kapaciteten i Grekland är det viktigt att understryka att varje enskild medlemsstat har en skyldighet att leva upp till EU:s gemensamma regelverk.

Sverige anser att det är viktigt att Grekland fortsätter arbetet med genomförandet av handlingsplanen i syfte att uppfylla det gemensamma regelverket på asylområdet. Att alla tillgängliga EU-resurser tas till vara och används på ett effektivt sätt är avgörande för att genomförandet av handlingsplanen ska bli lyckosamt.

Anf. 95 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen. Det var den sista punkten.

Tack så mycket och trevlig helg!

2012/13:39

31 maj

3 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Erik Ullenhag

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 6–7 juni 2013

Anf. 96 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar statsrådet Erik Ullenhag med medarbetare välkomna till dagens EU-nämnd.

Jag börjar med att fråga om det finns några A-punkter. Det finns det inte.

Då går vi till statsrådets punkt som är nr 10, Rådets slutsatser om grundläggande rättigheter och rättsstatlighet. Det är en beslutspunkt.

Anf. 97 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Grunden för denna diskussion handlar om ett samtal som förs runt om i Europa om vilken granskning vi har av befintliga medlemsstater. Vi ställer ganska stora krav på nya länder som vill komma in i EU-samarbetet vad gäller Köpenhamnskriterierna, rättstat och mänskliga rättigheter, men vi har inte riktigt samma mekanism vad gäller befintliga medlemsstater.

Kommissionen har för tredje året tagit fram en rapport om tillämpningen av EU:s stadga för grundläggande rättigheter. Som svar på den rapporten har ordförandeskapet lämnat förslag på rådsslutsatser som fokuserar just på grundläggande rättigheter och rättsstatsprinciper.

Det har landat i att i förslaget till rådsslutsatser uppmanas kommissionen av rådet att initiera en diskussion med bland annat MR-institutioner och det civila samhället. Diskussionen ska i huvudsak handla om huruvida det finns ett behov av en metod för granskning av medlemsländernas efterlevnad av grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen. Som utgångspunkt för diskussionen nämns bland annat att det behövs en gemensam förståelse för Europarådets roll i det hela. Vi har olika MR-organ som ibland granskar olika länder, men alla EU-stater omfattas av Europarådet, mänskliga rättigheter och den kopplingen.

Från regeringens sida är vi positiva till att stärka efterlevnaden av de grundläggande värdena inom EU och medlemsstaterna. Vi vill i sammanhanget särskilt betona att det är kommissionen som är den grundläggande vakthunden för

dagen. Vi vill också betona kopplingen till Europarådet om mänskliga rättigheter, där vi har en struktur och en stadga i grunden som ligger som ram för hela det MR-arbete som sker i EU som helhet men också utanför EU-länderna, de som omfattas av Europarådet.

Jag kan även nämna att detta inte är okontroversiellt. Ett par medlemsstater är tveksamma till rådsslutsatserna. Vi hoppas gå i mål på RIF-rådet, men det är ett par medlemsstater som har uttryckt starkt negativa ståndpunkter. Det krävs enhällighet för att komma i mål.

Anf. 98 BÖRJE VESTLUND (S):

Fru ordförande! Tack, statsrådet, för genomgången! Man kan väl säga att det här är mer än välkomna ståndpunkter och mer än välkomna regelverk. Vi har ställt väldigt hårda krav när man ska komma in i EU, men sedan har medlemsstaterna kunnat slira ganska mycket på det som händer där. Vi kan se det på flera håll. Vi har sett det i ett antal länder som har kommit in, och nu senast har det varit problem med Ungern. Jag kan nästan räkna ut vilka länder som inte är så intresserade av den här typen av regelverk.

Min fråga är dock: Kommer det att vara tillräckligt för att kunna se om de grundläggande värdena efterlevs? Kan man se att det åtminstone är ett steg framåt, att reglerna har tillräckligt mycket kraft i sig för att man verkligen ska kunna se till att länderna efterlever de grundläggande värdena?

Anf. 99 LARS OHLY (V):

Jag tror att även jag kan räkna ut ungefär vilka länder det handlar om. Det är väl ingen hemlig information, så det kan ministern säga.

Vad finns det för förutsättningar att få enhällighet? Hur bedömer statsrådet möjligheterna att komma överens?

Anf. 100 Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP):

Börje Vestlund ställer först en svår fråga och sedan en lite lättare fråga. Kommer det här att vara tillräckligt? Min bedömning är nej, ifall vi jämför med de krav vi ställer på nya medlemsstater. Den andra frågan var: Är det här ett steg framåt? Ja, det är det. När Börje Vestlund omformulerade frågan vågar jag svara ja på den. I rådsslutsatserna står det att kommissionen ska initiera en diskussion om detta. Jag ser

det här som början på en process, och sedan behöver vi föra den vidare.

För att anknyta lite till det Börje Vestlund sade är vi väl många som följt medlemsstater som varit på väg in. Jag minns när jag var och tittade på Ungern för många år sedan. Vi är inte alla lika förtjusta i EU-samarbetet. Jag gillar det samarbetet. Jag träffade en massa MR-organisationer i Ungern, och de var otroligt positiva till anslutningsprocessen. Men de var de första som sade följande: Vi hoppas att det tar tid. De såg nämligen redan innan att det var starkare krav på MR och på rättsstatsprinciper när man var på väg in än när man väl var medlem.

Jag kan vara tydlig med vilka länder det är. Det är Storbritannien, och det är Ungern. Det är väl ingen hemlighet att det finns en grundläggande EU-skepsis i Storbritannien där man just nu inte vill ha mer av någon typ av frågor på EU-nivå. Ungern känner väl att de får stark kritik på ett antal punkter, så det är väl av det skälet.

Ordförandeskapet gör bedömningen att vi tror att vi kommer att kunna komma i mål. Längre än så vågar jag inte gå, utan det är den bedömning vi gör. Från regeringens sida stöder vi rådsslutsatserna.

Anf. 101 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt. Det var statsrådets enda punkt. Lycka till!

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi den 20 december 2012

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi den 22 februari 2013

Återrapport från informellt ministermöte den 23–24 april 2013

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för transport, telekommunikation och energi den 6–7 juni 2013

Anf. 102 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag hälsar Anna-Karin Hatt med medarbetare välkomna till dagens EU-nämnd. Jag börjar med att fråga om det finns några A-punkter. Det finns det. Är det någon som har synpunkter eller frågor om dessa? Nej.

Då lämnar vi dem och går in på återrapporterna från den 20 december, den 22 februari och den 23–24 april. Har statsrådet något att säga?

Anf. 103 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Jag kan ta det väldigt kort. Rådsmötet den 20 december, som var med telekomministrarna, var ett kort möte där vi fick ett antal återrapporteringar, inte minst om förordningen om elektronisk identifiering och betrodda transaktioner som vi kommer att återkomma till i sak lite längre fram. Där hade vi en riktlinjedebatt.

Vi fick en lägesrapportering om hur det går med förordningen om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät och ändringen av direktivet om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn.

Vi hade en riktlinjedebatt om Europa 2020-strategin, inte minst om halvtidsöversynen när det gäller den digitala agendan.

Den 22 februari möttes energiministrarna, och då hade vi en diskussion om ILUC-förslaget, som vi också kommer att komma tillbaka till och meddelandet om inre marknad för energi, som vi också kommer att komma tillbaka till senare i dag.

Vi fick en återrapportering om den överenskommelse som Europeiska rådet och Europaparlamentet hade nått när det gäller lagförslaget om oljeutvinning och säkerhet vid utvinning av olja och gas till havs, som var färdigförhandlat.

Under det informella energiministermötet på Irland hade vi en lunchdiskussion tillsammans med miljöministrarna om energidelen i den grönbok som kommissionen har presenterat till 2050, vilket var en väldigt intressant diskussion. Sedan diskuterade vi smarta nät, implementering av energiefektivisering och de ekonomiska effekterna av en ökad andel förnybar energi i elnätet.

Det var den korta versionen av dessa tre möten.

Anf. 104 VICE ORDFÖRANDEN:

Därmed kan vi godkänna de tre återrapporterna och lägga dem till handlingarna.

Vi går över till den preliminära dagordningen och börjar med punkt 4, som handlar om att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen. Det är en riktlinjedebatt.

Anf. 105 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

På TTE-rådet den 6 juni kommer det irländska ordförandeskapet att presentera en framstegsrapport om hur rådsförhandlingarna går när det gäller direktivförslaget om att säkerställa en hög gemensam nivå av nät- och informationssäkerhet i hela unionen.

Vi har precis påbörjat diskussionerna och förhandlingarna rörande de enskilda artiklarna, och arbetet fortgår. Vi är väldigt aktiva i de diskussionerna. Vi välkomnar förslaget. Vi kan se att flera av de föreslagna åtgärderna på ett effektivt sätt verkligen kan bidra till en ökad informationssäkerhet, både på europeisk och på nationell nivå.

De delar som är positiva är framför allt att det finns förslag om att varje medlemsstat ska anta en nationell NIS-strategi, en nationell NIS-samarbetsplan, ett arbete som är på väg i Sverige. Det finns också förslag om att varje medlemsstat ska ha en nationell incidenthanteringsorganisation. Det har vi redan i Sverige i form av CERT-SE, men detta understryker vikten av samarbete och informationsdelning.

Med det sagt är en del av förslagen i direktivet alldeles för omfattande, långtgående och oproportionerligt kostsamma i

förhållande till vad vi väntar oss att kunna nå med det här direktivet. Den grundläggande inställningen från regeringens sida är att det är viktigt att höja miniminivån när det gäller informationssäkerheten i EU men att det med fördel kan ske genom koordinering, samarbete, utbildning och utbyte av goda exempel snarare än EU-gemensam tvingande lagstiftning och tvingande åtgärder. Det är mycket viktigt att de åtgärder som genomförs utgår från de förutsättningar som redan finns i respektive medlemsstat och att vi inte går på den tvingande vägen.

Regeringens bedömning är att förslaget i den form det nu föreligger strider mot subsidiaritetsprincipen, och jag vet att det är en inställning som delas av riksdagen och är er bedömning. Regeringens uppfattning är att det slutliga förhandlingsresultatet måste säkerställa att tillämpning av ansvarsprincipen kan fortsätta enligt den svenska modellen, vilket bland annat innebär att det kan vara flera aktörer och myndigheter som kan vara kompetenta och ha ansvar inom sina respektive områden. Regeringen avser förstås att under förhandlingarna mycket aktivt verka för att det ska bli möjligt.

När det gäller rapportering av incidenter, alltså vilken typ av incidenter som ska rapporteras, är regeringen mycket mån om att vi begränsar rapporteringen när det gäller incidenter med antagonistiskt ursprung och att ansvarsfördelningen i förhållande till brottsbekämpande myndigheter tydliggörs. Den är inte tillräckligt tydlig i dag.

Det är också viktigt att vi säkerställer att rapportering av incidenter som rör rikets säkerhet, till exempel försvarsrelaterade incidenter och kvalificerade brottsliga angrepp, undantas från förslaget om att rapportera incidenter.

Slutligen avser regeringen att driva förhandlingarna på ett sådant sätt att det slutliga förhandlingsresultatet inte inverkar på respektive medlemsstats nationella säkerhet och att vi i förslaget även beaktar de förhandlingar som pågår mellan medlemsstaterna, till exempel när det gäller dataskyddsförordningen.

Anf. 106 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går till punkt 5 om elektronisk identifiering och betrodna tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden. Det är en lägesrapport.

Anf. 107 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det här är som sagt en lägesrapport från ordförandeskapet. Det är ett väldigt omfattande förslag. Det går i folkmun, om det nu finns en sådan, i ministermun i alla fall, under begreppet Eidas. Det är ett mycket omfattande förslag och har diskuterats klustervis under förhandlingarna.

Det irländska ordförandeskapet har prioriterat denna fråga högt och har under våren presenterat en rad olika kompromisstexter om de centrala delarna av förslaget. Sverige har varit och är väldigt aktivt i förhandlingarna, och regeringen ser i huvudsak positivt på hur förslaget i den del som rör e-legitimationer har förändrats under behandlingen i arbetsgruppen.

Vi ser dock att det kan behövas ytterligare justeringar, och behandlingen av förslaget förväntas fortsätta under det litauiska ordförandeskapet.

När vi tittar på de förslag som nu föreligger när det gäller e-legitimationer kan regeringen se att Sverige bör kunna stödja en lösning som innebär att medlemsstaterna accepterar flera olika nivåer av säkerhet på e-legitimationerna beroende på vad som krävs i den nationella standarden, eller den nationella ordningen, och kunna acceptera en ordning där man i stället fastställer en minimisäkerhetsnivå på europeisk nivå med möjlighet till en högre säkerhetsnivå för vissa e-tjänster som kräver det.

Den grundläggande principen bör vara att det är den som står för risken för en verksamhet eller en e-tjänst som också ska ha rätten att bestämma vilken säkerhetsnivå som en e-legitimation ska behöva ha för att den ska respekteras.

Vi stöder utarbetandet av en interoperabilitetsmodell och att medlemsstaterna ska samarbeta för att säkerställa att det finns en interoperabilitet och att det finns en tillräcklig säkerhet. Det här är frågor som förstås måste lösas innan e-legitimationen ska kunna anmälas för gränsöverskridande användning.

När det gäller frågan om vilka parter man ska ålägga en skyldighet att erkänna andra medlemsstats e-legitimationer stöder regeringen ordförandeskapets förslag att den skyldig-

heten i varje fall inledningsvis bör begränsas till den offentliga förvaltningens e-tjänster. När och under vilka villkor privata e-tjänster ska förpliktas att godta andra medlemsstaters e-legitimationer behöver vi fortsätta diskutera.

Slutligen anser regeringen att det är jätteviktigt att vi får en teknikneutral reglering av e-legitimation, att vi värnar den och ser till att det finns erforderliga processer för att hantera säkerhetsincidenter samt att de regleras.

Anf. 108 VICE ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen! Vi går vidare till punkt 6 a och b, Digitala infrastrukturer och tjänster. Det är en informationspunkt.

Anf. 109 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Punkt 6 a är en dagordningspunkt som vi inte ska diskutera över huvud taget. För er information kan jag säga att förhandlingarna om riktlinjer för CEF telekom i EU:s nästa programperiod i princip har stått stilla sedan budgeten för det här området krympte från 9,2 miljarder euro till 1 miljard euro som ett resultat av toppmötet.

EU-parlamentet har i sin tur signalerat att de inte är nöjda med nedskärningen och att de kan tänka sig att omfördela medel från andra delar av CEF, alltså från transportområdet och energiområdet.

När det nu bara är en tiondel kvar är det uppenbart att riktlinjerna kommer att behöva anpassas till den nya och mindre kostymen, men kommissionen vill inte lämna något förslag innan parlamentet har haft möjlighet att sätta sin prägel på EU-budgeten. Därför finns det inte så mycket framsteg att rapportera till nämnden sedan frågan var uppe i december. Vi noterar bara framstegsrapporten.

Om punkt 6 b finns det däremot lite mer att säga. Det här är den förordning som man kan kalla för grävförordningen.

Det är endast en kort lägesrapport på rådet utan någon egentlig diskussion. Förhandlingarna gällande det här förslaget har ännu inte påbörjats. Det är ett väldigt komplext förslag som berör många olika områden, och eftersom det är det har vi ännu inte kunnat göra någon uttömmande analys av vilka författningar som kommer att påverkas i Sverige och i vilken omfattning de kommer att göra det. Men det står redan klart att det rör flera olika författningar och lagstiftning-

ar. Därför skulle jag vilja passa på att redogöra något för förslaget och något om hur regeringen ser på det i nuläget.

Den 26 mars i år presenterade kommissionen ett förslag till förordning. Syftet är att effektivisera och sänka kostnaden för att bygga ut bredbandsnätet. Det är en av tolv nyckelåtgärder som EU-kommissionen har identifierat och som ligger inom ramen för det andra inre marknads paketet.

Syftet med förslaget är att skapa incitament för att bygga ut bredbandsnätet genom att främja gemensam användning av befintlig infrastruktur och att underlätta framtida utbyggnad och se till att det kan ske till en lägre kostnad än annars.

Det är tänkt att ske på flera olika sätt. Först det första ska nätoperatörer inom flera olika områden, såsom gas, el, uppvärmning, vatten och transporttjänster, ges rätten att ge tillträde till sin fysiska infrastruktur – det kan vara ledningar, och det kan vara byggnader – för att kunna bygga ut bredband.

För det andra föreslås nätoperatörerna bli skyldiga att till rimliga villkor och rimlig ersättning ge tillträde till den egna infrastrukturen för att kunna bygga ut bredband.

Sedan är förslaget att man ska införa en rättighet för nätoperatörer att förhandla om samordning av bygg- och anläggningsprojekt med aktuella företag med syfte att bygga ut infrastruktur för bredband. Det införs även en skyldighet för företag som genomför bygg- och anläggningsprojekt som finansieras med offentliga medel att till rimliga villkor på begäran tillåta samordning för dragning av bredbandsinfrastruktur.

Det sista är att det vid ny- och ombyggnation av fastigheter enligt förslaget ska finnas en skyldighet att utrusta byggnaden med fysisk infrastruktur för bredband. När det gäller flerfamiljshus ska det även finnas en anslutningspunkt vid byggnaden som leverantörer av bredband kan ansluta sig till.

Kommissionen föreslår också att det ska finnas en central informationspunkt där information om var det finns befintlig infrastruktur och var det finns planerade bygg- och anläggningsarbeten ska kunna inhämtas. Enligt förslaget ska det även vara möjligt att via en central kontaktpunkt lämna in tillståndsansökningar och få information om relevanta villkor.

Kopplat till ett flertal av ovanstående åtgärder finns det möjlighet till vissa undantag. Det ska också finnas en tvist-

lösningssfunktion om parterna inte kan komma överens, vilket kommissionen ser framför sig bör ligga på den nationella tillsynsmyndigheten.

2012/13:39

31 maj

Regeringen delar förstås kommissionens målsättning. Ambitionen att effektivisera utbyggnaden av infrastruktur för bredband är viktig. Vi kommer under förhandlingen att verka för att resultatet kan bli så ändamålsenligt som möjligt utan att stå i strid med vare sig svensk lag eller EU:s regelverk. Vi kommer framför allt att verka för markägarnas rättigheter, att skyddet för äganderätten tillgodoses och att förslaget utformas effektivt ur samhällsekonomisk och kostnadsmässig synvinkel.

Vi kommer att göra en konsekvensanalys för att belysa de effekter som kommissionens förslag kan få ur ett svenskt perspektiv. Vi har också skickat ut förslaget på remiss för att få in synpunkter och information från olika berörda intressenter.

Anf. 110 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och går vidare till punkt 7 om tillgänglighet till offentliga myndigheters webbplatser.

Anf. 111 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det här är också en lägesrapport. Vi ska inte diskutera frågan. Medlemsländerna har precis påbörjat förhandlingarna i rådsarbetsgruppen.

Jag vill kort nämna att regeringen självklart är positiv till att vi ser till att få ökad tillgänglighet till myndigheternas webbplatser. Men vi behöver analysera både behovet av EU-lagstiftning och konsekvensen av sakinnehållet i det här förslaget vidare. Det kan ifrågasättas om det är motiverat att gå in på EU-nivå med detta.

Den analysen är för närvarande under framtagande. Därför ställer vi oss i nuläget avvaktande till direktivförslaget. Det är mycket viktigt att de lösningar som man till slut föreslår och beslutar om är kostnadseffektiva och att de föreslagna lösningarna inte i någon större utsträckning påverkar väl fungerande webbplatser som finns i dag, där man redan har tillgodosett det här behovet, och att man ser till att det inte strider mot något som vi är på väg att utveckla i enlighet med de befintliga svenska rekommendationerna.

Anf. 112 VICE ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen. Då går vi till punkt 8, Den digitala agendan för Europa – telekommunikations- och IKT-sektorns roll. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 113 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Fru ordförande! På den här punkten ska vi ha en första policydiskussion om hur telekom- och it-sektorerna kan bidra till ökad tillväxt och fler jobb i Europa. Det är också målet för EU:s digitala agenda. EU-kommissionen har annonserat att de har för avsikt att återkomma med nya lagförslag på det här området.

Först och främst vill jag säga att jag verkligen välkomnar den här diskussionen. Det finns potentiellt sett ganska stora vinster när det gäller både tillväxt och arbetstillfällen som vi skulle kunna göra. Det finns talrika studier som pekar på det. Jag är helt övertygad om att förverkligandet av en digital inre marknad är positivt för svenska företag, inte minst svenska företag inom just it- och telekommunikationsområdet.

Samtidigt är det viktigt att understryka att de initiativ som vi tar på EU-nivå måste ge fortsatt möjlighet för tillväxt och utveckling även för länder som Sverige, som ligger i framkant och som vill fortsätta att kunna ligga i framkant. Men det är också ett land som förstås ligger i den geografiska utkanten i EU. Därför är det viktigt för regeringen att vi undviker regler som hindrar Sverige att nå de mål som vi har satt upp till exempel när det gäller att minska den digitala klyftan exempelvis med bra mobiltäckning. Det måste finnas regler som säkerställer att det kan finnas en god lokal konkurrens.

Om åtgärderna är utformade på rätt sätt är det uppenbart att det kan ge också ett land som Sverige draghjälp liksom draghjälp till resten av EU, att det kan underlätta och ge en förenklad vardag för svenska medborgare här hemma men även när de vill resa, bo och utbilda sig i EU, och naturligtvis omvänt.

Målet måste vara att medborgare, företag och offentlig förvaltning i hela EU kan dra största möjliga nytta av de nya tekniska landvinningarna som finns på informations- och kommunikationsområdet. Det innebär att det behövs prisvärda tjänster som har god täckning och som är tillgängliga för alla, oavsett var i EU man befinner sig som medborgare i en medlemsstat.

Det är också viktigt att se till att den europeiska e-handeln, handeln med digitala tjänster, kan utvecklas snabbt och att den kan fortsätta ligga i framkant. Vi har en bra bit kvar innan vi har nått dessa mål på europeisk nivå, men ju närmare vi kommer desto mer tjänar förstås hela Europa på det. Desto mer tjänar också Sverige som är ett litet land, ett exportberoende land och ett it-inriktat land.

Det här är inte ett nollsummespel, vilket gör att Sverige bör ha en positiv och konstruktiv inställning till förhandlingarna för att hitta rätt lösningar som kan föra hela EU framåt men som också gör det möjligt för oss i Sverige att gå före och utvecklas vidare.

Anf. 114 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går till punkt 9 som handlar om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och främjande av användningen av energi från förnybara energikällor. Det är en informationspunkt.

Anf. 115 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Det här är den första dagordningspunkten för energiministrarna, och den handlar om det som man kallar för ILUC-förslaget. Det har ju varit uppe för diskussion i nämnden redan inför TTE-rådet i februari. Lena Ek har också rådgjort med er i denna fråga eftersom det behandlas parallellt i miljörådet.

Den här gången är det en lägesrapport om hur förhandlingarna framskrider som ska presenteras. Regeringens uppfattning är att det är en rapport som ger en god bild och att vi därför kan godkänna den. Även om TTE-rådet i nästa vecka inte ska ta ställning till förslaget i sak tänkte jag passa på att kort beskriva förhandlingsläget.

Vissa framsteg har gjorts i diskussionerna. Framstegen har gjorts i de mindre kontroversiella delarna. Det är kanske inte så konstigt att det börjar där. Exempelvis har antalet frågor som enligt kommissionens ursprungliga förslag skulle beslutas genom delegerade akter minskat, vilket vi verkligen välkomnar från den svenska regeringens sida. Det verkar finnas en acceptans för kommissionens förslag om att tidigarelägga de höjda krav som ställs på att minska klimatgasut-

släppen vid produktion av biodrivmedel. Det är också någonting som regeringen välkomnar.

När det gäller den mer kontroversiella delen i förslaget, alltså förslaget om att införa en restriktion för hur mycket konventionella drivmedel man ska få tillgodoräkna sig för att nå upp till tioprocentmålet, det som man kallar för 5-procentstaket, alternativt att i stället införa så kallade ILUC-faktorer, är förhandlingsläget väldigt låst.

De synpunkter som har framförts från olika länder är delvis diametralt motsatta och därför svåra att förena. Ordföranden har gjort förslag för att föra frågan framåt. Men ordförandens förslag till ett mindre långtgående tak har inte fått någon bredare acceptans än det ursprungliga förslaget, varken av de länder som inte vill ha någon restriktion över huvud taget eller av de länder som skulle vilja ha ett skarpare förslag, de som förordar ILUC-faktorer.

I Europaparlamentet, där ENVI- och ITRE-utskotten har börjat förhandlingarna, förefaller förhandlingsläget vara ungefär detsamma som i rådet. Därför har ordförandeskapet börjat sondera terrängen för en ny väg framåt som skulle vara att man i stället för 5-procentstaket, som sätter en begränsning på hur mycket första generationens biodrivmedel man får blanda in, skulle anta en bindande kvot på 2 procent för hur mycket avancerade biodrivmedel man måste ha för att kunna tillgodoräkna sig upp till 10 procent. Även det förslaget har dock mött motstånd och beskrivs som alltför ambitiöst.

Nu kommer förhandlingarna att fortsätta under hösten. Förväntningarna just nu, med hänsyn till att situationen ser ut som den gör, är att förhandlingarna kommer att fortsätta under hela det litauiska ordförandeskapet.

Anf. 116 LARS OHLY (V):

Förstod jag statsrådet rätt när hon sade att det finns en acceptans för en tidigareläggning av målet om att införa viktningmekanismen och ILUC-metoden, från 2018, som var förslaget tidigare, till ett tidigare datum? Vilket skulle i så fall det tidigare datumet vara?

Anf. 117 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Ingenting är klart förrän allting är klart. Men om man lyssnar av diskussionerna som de nu är i rådsarbetsgruppen

förefaller det finnas ett stöd hos ganska många medlemsstater för att tidigareläggga.

2012/13:39

31 maj

Det handlar om trappan för hur snabbt växthusgasutsläppen ska minska från biodrivmedlen, som redan finns i den befintliga EU-lagstiftningen. Ett förslag är att se till att vi kliver upp på den trappan tidigare. Det förefaller som att det finns ett sådant stöd. Men exakt när är inte klart förrän hela förhandlingen är klar.

Anf. 118 LARS OHLY (V):

Vi i Vänsterpartiet har tidigare sagt att det egentligen inte finns något sakligt skäl för att motsätta sig att ett sådant krav skulle kunna gälla från i dag. Alternativen finns redan. År 2018 är alltför långt fram. Vi vill gärna understödja att regeringen försöker förändra det här i så radikal riktning som det går, ju tidigare desto bättre.

Sedan fanns det ett förslag tidigare om att kommissionen skulle ha rätten att själv kunna ändra lagstiftningen med delegerade akter. Kvarstår det? Det är ett förslag som vi har motsatt oss tidigare, av det skälet att vi anser att det blir en ryckighet och ingen långsiktighet när kommissionen får den möjligheten. Den långsiktigheten behövs.

Anf. 119 BÖRJE VESTLUND (S):

Fru ordförande! Tack för genomgången! I de energidiskussioner och i viss mån även i de miljödiskussioner som förs på EU-nivå är det tyvärr inte samma anda av att vi ska lösa de problem som finns i dag. I dag talar man mycket mer om bränsle med koldioxid.

Jag kan hålla med Lars Ohly. Vi står bakom regeringens ståndpunkt i den här frågan, för det är viktigt att man här håller fanan högt och att vi verkligen gör det in i det sista. Jag tror att det är viktigt för vår trovärdighet som miljönation men också för att vi själva har en helt annan syn på energipolitiken.

Anf. 120 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Regeringen ser gärna – det har jag rapporterat till EU-nämnden tidigare – att vi kliver upp för den trappan snabbare. Det är viktigt att vi gradvis kan se till att även biodrivmedlen blir alltmer klimatsmarta, förstås, och att vi driver den utvecklingen framåt. Det är därför som vi är pådrivande i detta.

När det gäller de delegerade akterna är regeringen mån om att begränsa den möjligheten för kommissionen. Det är därför vi välkomnar att man, såsom förhandlingsläget ser ut när det gäller ILUC-direktivet, har minimerat antalet akter som ska delegeras till kommissionen, vilket i grunden är bra. Vi fortsätter förstås att driva den linjen.

Beträffande Börje Vestlunds kommentar kan jag konstatera att det är helt uppenbart med tanke på den anda som finns och har funnits ett tag i det europeiska samarbetet att det behövs en tydlig svensk röst som pekar på att det är fullt möjligt, om man gör det på rätt sätt, att kombinera högt ställda klimat- och energiambitioner med en god ekonomisk tillväxt.

Här har vi mycket att bidra med genom att berätta hur vi har löst det i Sverige. Eftersom vi har jobbat med frågorna i decennier under flera olika regeringar kan vi visa att det går att göra det, om man gör det på rätt sätt. Det behöver andra medlemsstater ibland få veta för att kunna se hur vägen framåt kan te sig.

Jag kan bara instämma i Börje Vestlunds reflexion att den svenska rösten verkligen behövs.

Anf. 121 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag tackar statsrådet för informationen. Vi går vidare till punkt 10 som handlar om en välfungerande inre marknad för energi. Det är en beslutspunkt.

Anf. 122 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Här ska vi anta slutsatser för det meddelande om den inre marknaden för energi som EU-kommissionen presenterade i november förra året. Det är ingen ny diskussion, och vi förväntar oss inte några ändringsförslag under själva mötet. Jag informerade EU-nämnden i februari om innehållet i meddelandet och regeringens ståndpunkter.

Kort kan man summera att meddelandet är en plattform för hur EU:s klimat- och energiutmaningar ska hanteras och hur den inre marknaden ska kunna nå sin fulla potential. Som ofta är fallet med rådsslutsatser är det en kompromiss som har nåtts efter grundliga diskussioner – denna gång kanske grundligare än många gånger annars – i rådsarbetsgruppen för energi.

Medlemsstaterna har i detta fall stått ganska långt från varandra, och det har varit svårt att enas om skarpa formuleringar. Följden har blivit långa och i vissa delar lite otydliga slutsatser, vilket nämnden säkert har noterat.

Trots det finns det en hel del positivt att lyfta fram i slutsatserna, inte minst på de områden som är prioriterade för Sverige. Exempelvis pekar man på att det är viktigt att genomföra inre marknadsregelverket i alla medlemsstater. Man pekar på att det är viktigt att slutkunderna får ett ökat inflytande på marknaden, vilket ligger i linje med den politik vi driver nationellt. Man pekar på att energieffektivisering, smarta nät, smarta mätare är viktiga delar för framtiden.

Det förekommer inte heller några kritiska skrivningar till möjligheten att integrera alltmer förnybar energi. Det är något som man hade kunnat befara med tanke på hur det ibland låter i den europeiska diskussionen. Det är i grunden bra att de inte finns där.

Regeringen hade dock högre ambitioner. Vi hade gärna gått längre i vissa delar. Vi har bland annat varit pådrivande i diskussionen om reglerade slutkundspriser och så kallade kapacitetsmekanismer. I båda fallen hade vi gärna sett tydligare skrivningar om successiv utfasning i de medlemsstater som har detta.

Givet att dessa två frågor är mycket känsliga frågor för vissa medlemsstater anser regeringen trots allt att slutsatserna får betecknas som en välavvägd kompromiss. Att så är fallet bekräftades i Coreper den 23 maj när man kunde göra en principiell överenskommelse om rådsslutsatserna.

Anf. 123 BÖRJE VESTLUND (S):

Vi kan ha haft olika uppfattningar när vi diskuterade den inre marknaden en gång i tiden, men nu är det som det är. Det är viktigt att alla medlemsstater genomför detta fullt ut så att inte några går före, som vi har sett på andra områden.

Är det en inre marknad eller inte med tanke på prismekanismerna och slutkundspriserna? Om detta är reglerat i några länder men inte i andra är det ingen inre marknad för energi. Då har varje land sin egen energimarknad, och det enda vi ska göra är att ha lite allmänna regler för en massa andra saker, till exempel konsumentfrågor, som redan ligger på EU-nivå, energieffektivisering, som vi är överens om, och andra saker som vi kan åta oss men som inte är direkt nöd-

vändiga för att vi ska samarbeta eller ha en inre marknad. Därför är detta en avgörande fråga för att vi ska kunna ha en inre marknad. Jag skulle vilja ha lite kommentarer till det.

Detsamma gäller kapacitetsmekanismerna, men jag nöjer mig med detta så länge.

Anf. 124 JOHNNY SKALIN (SD):

Som vi har anfört tidigare förordar vi inte en gemensam inre elmarknad på EU-nivå. Vi anser att Sverige i stället bör fokusera på att bygga sin egen produktion och på att producera billig el till de egna konsumenterna. Jag anmäler av den anledningen avvikande mening.

Anf. 125 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Jag håller helt med Börje Vestlund om att det förstås är viktigt att alla medlemsstater inför den inre marknaden. Därför trycker vi på att det är viktigt att vi håller tidtabellen när det gäller införandet av själva regelverket till 2014.

En i alla delar fullt ut gemensam integrerad inre marknad kommer inte att vara förverkligad till 2014. Det har vi resonerat om tidigare i nämnden. Det kommer att ske successivt. Det hänger på överföringskapacitet, regelverk och många olika saker.

Skälet till att regeringen har varit så pådrivande när det gäller reglerade slutkundspriser och kapacitetsmekanismer är, precis som Börje Vestlund är inne på, för att detta riskerar att störa den inre marknaden, och man går in och återreglerar.

Det finns inget förbud för medlemsstaterna att ha den typen av åtgärder nationellt. Det är därför ett viktigt steg framåt att vi för första gången i rådsslutsatser tar upp båda dessa delar och problematiserar dem och att man också understryker att det är viktigt att medlemsländerna uttömmar andra vägar innan man väljer att införa kapacitetsmekanismer.

Jag noterar att det är en fråga där vi har kommissionen på vår sida. Man driver på i samma riktning som vi, vilket i grunden är bra.

Johnny Skalins uppfattning att Sverige skulle kapa sina förbindelser till omvärlden och ha ett strikt nationellt synsätt på den svenska energimarknaden ligger långt tillbaka i tiden. Verkligheten har sprungit om och långt förbi det.

I dagsläget är vi beroende av att hjälpas åt att klara försörjningstryggheten och att nå våra klimatmål på det mest effektiva sättet. Då behöver vi ha överföringskapacitet så att vi kan utnyttja produktionsresurserna på bästa sätt i hela Europa.

2012/13:39

31 maj

Anf. 126 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt men att Sverigedemokraterna anmäler avvikande mening.

Vi går till punkt 11 som handlar om energiteknik och innovation. Det är en diskussionspunkt.

Anf. 127 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Vi ska ha en första policydebatt om kommissionens meddelande om energiteknik och innovation. Det är ett meddelande som alldeles nyligen har presenterats. Förhandlingarna har inte påbörjats, så vi har inte kunnat ställa alla de kontrollfrågor som vi behöver ställa för att förstå hur kommissionen har tänkt när de utformat meddelandet. Det är ännu inte klart om meddelandet kommer att följas upp genom till exempel rådsslutsatser.

I korthet beskriver meddelandet en långsiktig strategi för energiteknik och innovation utifrån ett antal principer. Det är exempelvis principer om europeisk nytta, vikten av systemperspektiv och vikten av att integrera insatser längs hela innovationsprocessen. Kommissionen pekar också på att det är viktigt att lägga samman ekonomiska resurser från olika källor och att använda finansiella instrument för finansiering av energiteknik och innovation.

Kommissionen föreslår att kommissionen tillsammans med medlemsstaterna ska ta fram en integrerad färdplan för forskning och innovation inom hela energisystemet. Med det som utgångspunkt ska man också ta fram en handlingsplan för att slå fast de investeringar som ska göras av medlemsstaterna, av kommissionen och av andra.

Generellt sett kan regeringen hålla med om mycket av det som står i meddelandet. De principer som ska ligga till grund för strategin stämmer väl överens med inriktningen för de svenska insatserna för forskning och innovation för ett långsiktigt hållbart energisystem, som riksdagen ju hade möjlighet att behandla tidigare under riksmötet.

Däremot verkar det som skrivs om en handlingsplan som ska slå fast de investeringar som ska göras av medlemsstaterna gå för långt. Vi ser värdet av koordinering av insatser men menar att det är viktigt att denna koordinering sker på frivillig och inte på tvingande basis.

Anf. 128 BÖRJE VESTLUND (S):

Jag kan bara hålla med statsrådet. Detta är åter ett exempel på att EU utvecklats till en diskussionsklubb som vill ha sina fingrar med på ställen där de inte ska ha sina fingrar med, nämligen på den nationella nivån.

Man har sett planen, man har färdplan 2050 och man har alla redskap på plats, och ändå ska man fortsätta med nästa omgång och sedan nästa omgång och så vidare. Hela tiden går man så långt in i de nationella behörigheterna man kan, och det känns verkligen inte bra.

Anf. 129 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

Å ena sidan är det viktigt att vi inte får tvingande åtgärder. Å andra sidan kan det finnas ett behov av förbättrad frivillig samordning. Det är viktigt att vi klarar av den balansgången så att vi inte landar i det som ibland är en tendens, nämligen att man försöker reglera för mycket eller för detaljerat på EU-nivå.

Anf. 130 VICE ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade inriktning.

Vi går till dagens sista punkt som är nr 12 a–f. Det är en informationspunkt.

Anf. 131 Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C):

På denna punkt med alla underpunkter kommer ordförandeskapet att informera om läget i ett antal internationella energidialoger. Därefter kommer vi att få information om det inkommande litauiska ordförandeskapets prioriteringar.

Jag har inte för avsikt att fördjupa mig i detta, men jag svarar förstås på frågor om ni är nyfikna på något särskilt.

Anf. 132 VICE ORDFÖRANDEN:

Nyfikenheten verkar inte vara så stor, så jag tackar statsrådet för informationen och för medverkan i dagens EU-nämnd. Trevlig helg!

Innehållsförteckning

1 § Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	1
Anf. 3 VICE ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	1
Anf. 5 KERSTIN HAGLÖ (S).....	2
Anf. 6 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	2
Anf. 7 VICE ORDFÖRANDEN	3
Anf. 8 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	3
Anf. 9 VICE ORDFÖRANDEN	3
Anf. 10 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	3
Anf. 11 VICE ORDFÖRANDEN	4
Anf. 12 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	4
Anf. 13 VICE ORDFÖRANDEN	4
Anf. 14 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	5
Anf. 15 VICE ORDFÖRANDEN	5
Anf. 16 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	5
Anf. 17 VICE ORDFÖRANDEN	5
Anf. 18 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	5
Anf. 19 JOHAN LINANDER (C).....	6
Anf. 20 GUNNAR ANDRÉN (FP).....	6
Anf. 21 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	6
Anf. 22 Departementssekreterare BO PETTERSSON	6
Anf. 23 JOHAN LINANDER (C).....	6
Anf. 24 Departementssekreterare BO PETTERSSON	6
Anf. 25 VICE ORDFÖRANDEN	6
Anf. 26 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	7
Anf. 27 LARS OHLY (V).....	7
Anf. 28 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	7
Anf. 29 LARS OHLY (V).....	8
Anf. 30 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	8
Anf. 31 VICE ORDFÖRANDEN	8
Anf. 32 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	8
Anf. 33 VICE ORDFÖRANDEN	8
Anf. 34 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	8
Anf. 35 KERSTIN HAGLÖ (S).....	10
Anf. 36 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	10
Anf. 37 VICE ORDFÖRANDEN	10
Anf. 38 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	11

Anf. 39	VICE ORDFÖRANDEN	11	2012/13:39
Anf. 40	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	12	31 maj
Anf. 41	EVA-LENA JANSSON (S)	13	
Anf. 42	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	13	
Anf. 43	Ämnesrådet ANNA-CARIN SVENSSON.....	13	

Anf. 44	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	13
Anf. 45	EVA-LENA JANSSON (S)	14
Anf. 46	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	14
Anf. 47	VICE ORDFÖRANDEN	14

2 § Rättsliga och inrikes frågor.....15

Anf. 48	VICE ORDFÖRANDEN	15
Anf. 49	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	15
Anf. 50	VICE ORDFÖRANDEN	15
Anf. 51	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	16
Anf. 52	VICE ORDFÖRANDEN	16
Anf. 53	JOHNNY SKALIN (SD).....	16
Anf. 54	VICE ORDFÖRANDEN	16
Anf. 55	LARS OHLY (V)	16
Anf. 56	VICE ORDFÖRANDEN	17
Anf. 57	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	17
Anf. 58	VICE ORDFÖRANDEN	17
Anf. 59	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	17
Anf. 60	EVA-LENA JANSSON (S)	18
Anf. 61	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	18
Anf. 62	PATRIK BJÖRCK (S)	19
Anf. 63	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	19
Anf. 64	EVA-LENA JANSSON (S)	19
Anf. 65	LARS OHLY (V)	19
Anf. 66	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	20
Anf. 67	MIKAEL CEDERBRATT (M).....	20
Anf. 68	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	20
Anf. 69	EVA-LENA JANSSON (S)	20
Anf. 70	LARS OHLY (V)	21
Anf. 71	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	21
Anf. 72	PATRIK BJÖRCK (S)	21
Anf. 73	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	22
Anf. 74	VICE ORDFÖRANDEN	22
Anf. 75	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	22
Anf. 76	LARS OHLY (V)	23
Anf. 77	JOHNNY SKALIN (SD).....	23
Anf. 78	ROBERT HALEF (KD).....	23

Anf. 79	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	24
Anf. 80	JOHNNY SKALIN (SD)	25
Anf. 81	ROBERT HALEF (KD)	25
Anf. 82	EVA-LENA JANSSON (S)	25
Anf. 83	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	26
Anf. 84	JOHNNY SKALIN (SD)	26
Anf. 85	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 86	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	27
Anf. 87	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 88	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	27
Anf. 89	VICE ORDFÖRANDEN	27
Anf. 90	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	27
Anf. 91	VICE ORDFÖRANDEN	28
Anf. 92	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	28
Anf. 93	VICE ORDFÖRANDEN	28
Anf. 94	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M)	28
Anf. 95	VICE ORDFÖRANDEN	29
3 §	Rättsliga och inrikes frågor	30
Anf. 96	VICE ORDFÖRANDEN	30
Anf. 97	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	30
Anf. 98	BÖRJE VESTLUND (S)	30
Anf. 99	LARS OHLY (V)	31
Anf. 100	Statsrådet ERIK ULLENHAG (FP)	31
Anf. 101	VICE ORDFÖRANDEN	31
4 §	Transport, <u>telekommunikation</u> och <u>energi</u>	32
Anf. 102	VICE ORDFÖRANDEN	32
Anf. 103	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	32
Anf. 104	VICE ORDFÖRANDEN	32
Anf. 105	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	33
Anf. 106	VICE ORDFÖRANDEN	34
Anf. 107	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	34
Anf. 108	VICE ORDFÖRANDEN	34
Anf. 109	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	35
Anf. 110	VICE ORDFÖRANDEN	36
Anf. 111	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	36
Anf. 112	VICE ORDFÖRANDEN	36
Anf. 113	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	37
Anf. 114	VICE ORDFÖRANDEN	37
Anf. 115	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	38
Anf. 116	LARS OHLY (V)	38
Anf. 117	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C)	39
Anf. 118	LARS OHLY (V)	39

Anf. 119	BÖRJE VESTLUND (S).....	39	2012/13:39
Anf. 120	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	39	31 maj
Anf. 121	VICE ORDFÖRANDEN	40	
Anf. 122	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	40	
Anf. 123	BÖRJE VESTLUND (S).....	40	
Anf. 124	JOHNNY SKALIN (SD).....	41	
Anf. 125	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	41	
Anf. 126	VICE ORDFÖRANDEN	42	
Anf. 127	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	42	
Anf. 128	BÖRJE VESTLUND (S).....	42	
Anf. 129	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	42	
Anf. 130	VICE ORDFÖRANDEN	43	
Anf. 131	Statsrådet ANNA-KARIN HATT (C).....	43	
Anf. 132	VICE ORDFÖRANDEN	43	